

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

140/20 ถนนสุขุมวิท ตำบลเนินพระ

อำเภอเมือง จังหวัดระยอง

โทรศัพท์ 0 3301 2640

โทรสาร 0 3861 2038

E-MAIL : SARABAN_RAYONG@INDUSTRY.GO.TH

คำนำ

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ทั้งนี้เพื่อให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยองมีเครื่องมือในการวางกรอบและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพบริบทของพื้นที่และสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจในปัจจุบัน เพื่อเพิ่มศักยภาพในการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้จัดทำกิจกรรมการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ เนื่องจากการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เป็นเรื่องที่สำคัญในแต่ละองค์กร เพื่อให้หน่วยงานมีแผนและเป้าหมายการดำเนินงานทันต่อเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก เช่น การยกระดับให้อุตสาหกรรม Thailand 4.0 นำไปสู่การกำหนดแผนงานที่ถูกต้อง รวมทั้งการกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่รองรับแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และหน่วยงานส่วนกลางให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง จึงได้ดำเนินการจัดทำโครงการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ ขึ้นโดยสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด และแผนยุทธศาสตร์สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดของกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ โดยได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐ สถานศึกษา และภาคเอกชนในจังหวัดระยองร่วมแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนปฏิบัติการดังกล่าว ให้ตรงกับความต้องการของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดระยอง

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง เล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับจังหวัด และนำไปใช้ในการขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากแหล่งงบประมาณต่าง ๆ เพื่อให้การพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดระยองบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ สร้างความเจริญด้านเศรษฐกิจให้กับภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดระยองอย่างยั่งยืน ต่อไป

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง
กลุ่มนโยบายและแผนงาน

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑-๓
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	๔-๙
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๔
๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)	๕
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๙
ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๗	๑๐-๔๐
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๘	๑๐
๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๘	๔๐
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	๔๙-๖๘
๔.๑ โครงการแบบย่อ	๔๙
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๘	๖๘

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรมทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แผนความมั่นคง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ และนโยบายระดับกระทรวง ได้แก่ นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์) ตามนโยบายปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส ผ่าน ๓ ปฏิรูป นโยบายปลดกระทรวงอุตสาหกรรม (นายณัฐพล รังสิตพล) แนวคิด MIND แผนปฏิบัติการด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรม และมุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนอย่างแท้จริง และสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น รวมถึงพิจารณาและวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ประกอบด้วย การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม และจากการวิเคราะห์ดังกล่าวจึงนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และโครงการของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ดังนี้

วิสัยทัศน์:

“พัฒนาอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม มุ่งสู่เศรษฐกิจชั้นนำและอุตสาหกรรมสีเขียว”

พันธกิจ:

- ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็ง ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในแข่งขันได้ในตลาดโลก
- ส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มุ่งสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- บูรณาการดำเนินงานหน่วยงานภายในและภายนอกจังหวัดระยอง เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย

แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ และกลยุทธ์

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมาย

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ : พัฒนาปัจจัยแวดล้อมและข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อการประกอบธุรกิจและการลงทุนภาคอุตสาหกรรม

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ : เสริมสร้างอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรับผิดชอบต่อชุมชน/สังคม

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมาย

เป้าประสงค์

๑. ภาคอุตสาหกรรมมีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการประกอบกิจการ มีการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์มากขึ้น

๒. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม มีความเข้มแข็งทั้งด้านมาตรฐานการผลิตที่มีประสิทธิภาพ และคุณภาพของสินค้าสอดคล้องกับความต้องการของตลาดโลก ตลอดจนผลิตภัณฑ์มีตราสินค้าเป็นที่ยอมรับในอาเซียนและภูมิภาค

๓. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีศักยภาพในการประกอบธุรกิจ สร้างรายได้และการมีงานทำ ส่งผลต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในจังหวัดเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

๑. พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการและบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง และตรงต่อความต้องการ

๒. เสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการใช้ตราสินค้า และสร้างความมั่นใจและเป็นที่ยอมรับจากผู้บริโภคและตลาดทุกระดับ

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ : พัฒนาปัจจัยแวดล้อมและข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อการประกอบธุรกิจและการลงทุนภาคอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

ปัจจัยแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐานมีความพร้อมและเอื้อประโยชน์ในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้ขยายตัวและเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์

๑. พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานรองรับอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมาย

๒. เผยแพร่ความรู้และอัปเดตข่าวสารด้านกฎหมาย ประกาศ หรือระเบียบที่เกี่ยวข้องและเป็นปัจจุบันให้ภาคธุรกิจทราบเป็นระยะ

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ : เสริมสร้างอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรับผิดชอบต่อชุมชน/สังคม

เป้าประสงค์

ภาคอุตสาหกรรมมีการบริหารจัดการที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านมลพิษและสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อชุมชนรอบข้าง

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมสถานประกอบการ ประกอบกิจการโดยมีเกณฑ์มาตรฐานความปลอดภัยที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

๒. ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรมครบวงจร

การขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๘ จำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งจากภาครัฐ ทั้งภายใน และภายนอกกระทรวงอุตสาหกรรม ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อให้ทุกภาคส่วนสามารถบูรณาการความร่วมมือและดำเนินการ โดยยึดแนวทางของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๗ แปลงไปสู่แผนปฏิบัติการในระดับต่าง ๆ ของจังหวัดระยอง เพื่อก่อให้เกิดการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์อย่างเป็นรูปธรรม ควบคู่ไปกับการบริหารจัดการทรัพยากรและการติดตามและประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะนำไปสู่ความสัมฤทธิ์ผลในการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมของประเทศในอนาคต

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๘ ในการพัฒนาอุตสาหกรรม จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเสริมสร้างผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เป็น Smart SMEs ให้มีความพร้อมและมีศักยภาพในการตั้งรับ การรุกเชิงธุรกิจ เพื่อรองรับเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก EEC และก้าวสู่ Thailand ๔.๐ เนื่องจากการดำเนินธุรกิจยังมีปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ หลายประการ เช่น ด้านเทคโนโลยีการผลิต มาตรฐานผลิตภัณฑ์ การบริหารจัดการ การตลาด ทรัพยากรบุคคล ระบบการเงิน บัญชี ฯลฯ อีกทั้งยังขาดแนวคิดด้านการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ โดยการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันได้ในตลาดโลก ซึ่งการแข่งขันจะรุนแรงมากขึ้นในเวทีต่าง ๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และจากการที่รัฐบาลได้ประกาศใช้นโยบาย Thailand ๔.๐ เพื่อสร้างเศรษฐกิจในประเทศให้เข้มแข็ง มีความเจริญเติบโตที่มั่นคง และเกิดความยั่งยืน ในการพัฒนาสินค้าและบริการ มีการบริหารจัดการสมัยใหม่ ที่มีความคล่องตัว มองตลาดโลกเป็นสำคัญ Smart SMEs เป็นธุรกิจที่ปรับตัวโดยการขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรมได้อย่างรวดเร็ว ตลอดจนด้านการบริหารจัดการธุรกิจสมัยใหม่ ที่มีการนำระบบ ดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินการธุรกิจ และสามารถสร้างความพอใจหรือประทับใจให้กับลูกค้าได้ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เป็น Smart SMEs รองรับการพัฒนา EEC ก้าวสู่ Thailand ๔.๐

นอกจากนี้การส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อมรวมถึงการพัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชนอย่างยั่งยืน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนเป็นกลไกในการขับเคลื่อน สิ่งที่สำคัญไม่ได้ คือ การพัฒนาองค์กรและบุคลากรของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและเพิ่ม ประสิทธิภาพในการให้บริการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวต้องเกิดความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน และมุ่งการพัฒนาจังหวัดระยองสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมายที่

เป้าหมายที่ ๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมี
เสถียรภาพและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า

(เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป
เกษตรอัจฉริยะ)

๒. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด สร้างโอกาสเข้าถึง
ข้อมูล ปรับบทบาทและโอกาสเข้าถึงบริการภาครัฐ)

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

๑. ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน
ให้กับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูปตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทานขับเคลื่อนด้วย
เทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกย่องมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์ให้มี
มูลค่าเพิ่มและผลิตภาพที่สูงขึ้น พร้อมทดสอบความต้องการตลาดต่อยอดงานวิจัยสู่
เชิงพาณิชย์ และกระตุ้นให้เกิดการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ ที่มี
มูลค่าเพิ่มสูงขึ้น

๒. ด้านการเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยการให้ความ
ช่วยเหลือ SMEs และวิสาหกิจชุมชนผ่านศูนย์ปฏิบัติการอุตสาหกรรม ๔.๐ และการให้
คำปรึกษาแนะนำผ่านศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือ SMEs สนับสนุนสร้างโอกาสให้
ผู้ประกอบการสามารถเข้าสู่ตลาดทั้งในและต่างประเทศ พร้อมทั้งสร้างอัตลักษณ์และ
แบรนด์ที่เด่นชัด

๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

เป้าหมายที่ ๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม
ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

เป้าหมายที่ ๒ ปั่นฟูและสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อลด
ผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

เป้าหมายที่ ๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

เป้าหมายที่ ๔ ยกย่องกระบวนทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้าน
ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

(อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ ส่งเสริม การบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน)

๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

(ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพ ภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน)

๓. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศมุ่งเน้นความ เป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(จัดทำแผนผังภูมิโนเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและ อุตสาหกรรม รวมทั้งพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมิโนเวศ อย่างเป็นเอกภาพ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิง นิเวศที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมิโนเวศอย่างยั่งยืน จัดการมลพิษที่มี ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตาม มาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและ ชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น)

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

การจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืน โดยพัฒนาเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน พัฒนาชนบทมั่นคง พัฒนาพื้นที่เกษตรปลอดภัย รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเป้าหมาย ลดการปล่อยมลพิษ และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การสนับสนุนผู้ประกอบการให้มีการนำมาตรฐาน ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม และอุตสาหกรรมสีเขียว

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

๑) ประเด็นที่ ๓ การเกษตร

(๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๑ ผลิตรัษฎ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

● การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

- โดยการส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากสินค้าเกษตรไปสู่การแปรรูป ผลิตรัษฎ์ใหม่ ลดปัญหาผลผลิตล้นตลาด ช่วยส่งเสริมให้เกิดอาชีพ สร้างรายได้ ให้เกษตรกร ค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้าเกษตรลดลง การแปรรูปก่อให้เกิดธุรกิจ ต่อเนื่อง

(๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ ๓.๔ เกษตรแปรรูป

- **แนวทางการพัฒนา**

- ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมรวมถึงความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตรรวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

- **เป้าหมายของแผนย่อย**

- สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- **การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บท**

- โดยการพัฒนาองค์ความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน/OTOP ในเรื่องของนวัตกรรม (Innovation) และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) และพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมาตรฐานรวมถึงผ่านเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด พัฒนาระบบการผลิตสินค้า โดยส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม พร้อมทั้งออกแบบตราสินค้าและพัฒนาบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์

๒) ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน

(๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บท

เป้าหมาย: สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน

- **การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท**

- โดยรณรงค์ และสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนในชุมชน ในการช่วยกัน กำกับดูแลและเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษสิ่งแวดล้อมจากการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนสถานประกอบการ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในรูปแบบเครือข่ายให้มีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษสิ่งแวดล้อมของสถานประกอบการ รวมทั้งกระตุ้นให้เกิดการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการที่มีต่อชุมชนอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ ยังส่งเสริมให้สถานประกอบการอุตสาหกรรมดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมและรับผิดชอบต่อสังคม เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับประชาชน ชุมชน ในการดำเนินงานตามหลักเกณฑ์ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมที่ดีของสถานประกอบการอุตสาหกรรม และภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานทุกกระบวนการ

(๒) แผนย่อยของแผนแม่บท ๓.๑ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

- **แนวทางการพัฒนา**

- ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืนโดยพัฒนาและส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์ และประมง ตลอด

ห่วงโซ่คุณค่า และกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งติดฉลากสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มีมาตรฐานตามแนวทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

- เป้าหมายของแผนย่อย
 - การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคอุตสาหกรรมประกอบกิจการด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วมทั้งภาครัฐ ชุมชน และอุตสาหกรรม มุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ

แผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป

ด้านที่ ๑ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

ระยะสั้น การเพิ่มผลิตภาพ (Productivity)

๒) ขั้นตอนการดำเนินงาน

จ้างเหมาในการจัดทำระบบการบริหารการผลิต หรือการบริหารจัดการการตลาด โดยอบรมและให้คำปรึกษาแนะนำสถานประกอบการอุตสาหกรรม SMEs

๓) กิจกรรม

๑. พัฒนาองค์ความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs วิสาหกิจชุมชน/OTOP ในเรื่องของการจัดทำระบบการบริหารการผลิต หรือการบริหารจัดการการตลาด
๒. ศึกษาและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมาตรฐาน รวมถึงผ่านเกณฑ์มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด
๓. พัฒนาระบบการผลิตสินค้า โดยส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

๔) เป้าหมายกิจกรรม

ผู้ประกอบการมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่งผลต่อการดำเนินกิจการก้าวทันเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ความรู้ที่ได้ไปพัฒนา ต่อยอด ประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์โดยการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกิดประโยชน์กับธุรกิจ

แผนปฏิรูปประเทศ ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป

ประเด็นปฏิรูป เรื่อง สิ่งแวดล้อม

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ : เสริมสร้างระบบบริหารจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิดให้มีประสิทธิภาพ

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ : ปรับปรุงระบบและกลไกการเฝ้าระวังติดตามตรวจสอบ และควบคุมมลพิษ

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ : ผลักดันทุกภาคส่วนให้ร่วมแก้ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๒) ขั้นตอนการดำเนินงาน

- จัดอบรม/สัมมนา
- จัดตั้งศูนย์ Eco Center
- จ้างเหมาในการเตรียมความพร้อมและยกระดับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมฯ

๓) กิจกรรม

- จัดอบรม/สัมมนาทุกภาคส่วนในจังหวัดระยองที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาจังหวัดระยองไปสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- จัดตั้งศูนย์พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Center) จังหวัดระยอง
- จ้างเหมาในการเตรียมความพร้อมและยกระดับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม จำนวน ๓๐ โรงงาน เพื่อเข้าสู่การขอรับการรับรองอย่างใดอย่างหนึ่ง ได้แก่ อุตสาหกรรมสีเขียว, มาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ฯลฯ

๔) เป้าหมายกิจกรรม

- จังหวัดระยองมีแนวทางการพัฒนาสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างเป็นระบบ

๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

(๑) เป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand”

(๒) องค์ประกอบ

(๒.๑) องค์ประกอบที่ ๒ สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค

- หมายเหตุที่ ๗ SMEs วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจเพื่อ

สังคมเติบโตอย่างต่อเนื่อง ยั่งยืน

(๒.๒) องค์ประกอบที่ ๓ วิถีชีวิตที่ยั่งยืน

- หมายเหตุที่ ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
หรือร่างแผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของกระทรวงอุตสาหกรรมแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี
- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๐
โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
- แผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ของจังหวัดระยอง
- แผนพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๖ ๖- ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๘

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนา
อุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๘

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๘ เพื่อเป็นการกำหนดทิศทาง การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้สอดคล้องเหมาะสมกับศักยภาพพื้นฐานของจังหวัดและสภาพการณ์ ที่เปลี่ยนแปลง โดยการศึกษาข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด ลักษณะทางกายภาพ ข้อมูลการปกครอง/ประชากร ข้อมูลเศรษฐกิจ ลักษณะทางสังคม โครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำหรับศักยภาพ ด้านเศรษฐกิจของจังหวัด ภาพรวมจากข้อมูลของสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่าผลิตภัณฑ์ มวลรวมจังหวัด (GPP) ของจังหวัดระยอง เป็นลำดับที่ ๑ ของประเทศ (ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ ๘๐.๐๙ ภาคพาณิชย์กรรมและบริการ ร้อยละ ๑๗.๑๔ และภาคเกษตรกรรม ร้อยละ ๒.๗๗) จึงเห็นได้ว่าโครงสร้าง ทางเศรษฐกิจของจังหวัดระยอง ขึ้นอยู่กับภาคอุตสาหกรรมเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดเล็ก (SMEs) ยังขาดการพัฒนาศักยภาพ ทั้งทางด้านการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม การตลาด การสร้าง มูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมยังมีอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าวจึงนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ เพื่อผลักดันให้ภาคการผลิตมีความสมดุล มั่นคง และยั่งยืน อีกทั้งการส่งเสริม และพัฒนาอุตสาหกรรม โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ ก่อให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่มและมาตรฐาน รวมถึงพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็งสามารถแข่งขันได้

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัดระยอง

แผนที่จังหวัดระยอง

❖ ข้อมูลภูมิประเทศ

จังหวัดระยอง สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบสลับที่ดอนเป็นลูกคลื่น ประกอบด้วยภูเขาเตี้ย ๆ ด้านเหนือและตะวันออกเป็นที่ราบสลับภูเขาลาดต่ำลงสู่อ่าวไทย ทางทิศใต้เป็นดินร่วนปนทรายระบายน้ำได้ดี มีชายฝั่งทะเลเว้าแหว่งติดอ่าวไทยยาวประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร จังหวัดระยองมีพื้นที่ประมาณ ๓,๕๕๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒,๒๒๐,๐๐๐ ไร่ ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกของประเทศไทยระหว่างเส้นรุ้งที่ ๑๒-๑๓ องศาเหนือ และเส้นแวงที่ ๑๐๑-๑๐๒ องศาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ ๑๗๙ กิโลเมตร

❖ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดระยอง มีทั้งพื้นที่ที่เป็นภูเขา พื้นที่ราบลุ่มและที่ราบติดชายฝั่งทะเล รวมทั้งเกาะน้อยใหญ่อีกมากมาย ลักษณะภูมิประเทศแบ่งออกได้ ดังนี้

๑) พื้นที่สูงชันและภูเขา อยู่ตอนเหนือของจังหวัด พื้นที่ที่ภูเขา ๒ แนว คือ ทิวเขาชะเมาทางทิศตะวันออก สูงจากระดับน้ำทะเล ๑,๐๓๕ เมตร และทิวเขาที่อยู่ประมาณกึ่งกลางของตัวจังหวัดเป็นแนวยาวจากอำเภอเมืองระยองขึ้นไปทางเหนือจนสุดเขตจังหวัดในอำเภอแกลงและวังจันทร์

๒) ที่ราบลูกคลื่นและเนินเขาอยู่ตอนกลางของจังหวัด ที่ราบสลับเนินเขาและภูเขา มีลักษณะเป็นลอนลูกคลื่นสูงต่ำสลับกันไป และเป็นพื้นที่แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ได้แก่ ลุ่มแม่น้ำระยอง แม่น้ำประแสร์

๓) ที่ราบชายฝั่งทะเล ลักษณะชายฝั่งทะเลมีหาดทรายสวยงาม ฝั่งทะเลจังหวัดระยองมีความยาว ๙๙ กิโลเมตร เป็นฝั่งทะเลที่มีทรายปนโคลนเป็นส่วนมาก เนื่องจากมีแม่น้ำหลายสายพัดพาโคลนตะกอนออกสู่ทะเล

๔) ส่วนที่เป็นเกาะ มีเกาะใหญ่น้อยเรียงรายเลียบตามแนวชายฝั่งนับเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ ได้แก่ เกาะมันนอก เกาะมันใน และเกาะเสม็ด ลักษณะทางธรณีวิทยา มีหินอัคนี เป็นหินแกรนิต และหินแปรจำพวกหินไนส์ และหินชีสต์

❖ ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดระยองมีลักษณะอากาศแบบมรสุมเขตร้อน (Tropical Climate) โดยได้รับอิทธิพลจากทั้งลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ในช่วงเดือนสิงหาคม-ตุลาคม และได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือระหว่างเดือนพฤศจิกายน-กุมภาพันธ์ ส่งผลให้จังหวัดระยองอากาศอบอุ่นไม่ร้อนจัด บริเวณชายฝั่งทะเลเย็นสบายฤดูฝน จะมีฝนตกชุกระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงตุลาคมของทุกปี ในปี ๒๕๕๘ มีฝนตก ๑๐๙ วันปริมาณฝนตกวัดรวมได้ ๑,๔๔๙.๙ มิลลิเมตร มากกว่าปี ๒๕๕๗ ถึง ๔๐๐ มิลลิเมตร ปริมาณฝนตกรายเดือนมากที่สุดคือเดือนกันยายน ๒๕๕๘ วัดปริมาณได้ ๔๐๗.๓ มิลลิเมตร โดยฝนตกมากที่สุดวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ วัดปริมาณได้ ๑๐๓.๑ มิลลิเมตร

❖ อาณาเขต

อาณาเขต จังหวัดระยองมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับอำเภอหนองใหญ่ อำเภอบ่อทอง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี
ทิศใต้	ติดกับชายฝั่งอ่าวไทย ยาวประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร
ทิศตะวันออก	ติดกับเขตอำเภอนายายอาม อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี
ทิศตะวันตก	ติดกับเขตอำเภอสัตหีบ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

❖ การปกครอง

แบ่งการปกครองเป็น ๘ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองระยอง อำเภอแกลง อำเภอบ้านค่าย อำเภอปลวกแดง อำเภอบ้านฉาง อำเภอวังจันทร์ อำเภอเขาชะเมา อำเภอนิคมพัฒนา ประกอบด้วย ๕๔ ตำบล ๔๓๙ หมู่บ้าน ๑๘๑ ชุมชน การปกครองท้องถิ่น ประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๒ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๗ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๓๗ แห่ง

๑. อำเภอเมืองระยอง ตั้งอยู่ทางตอนกลาง ค่อนไปทางทิศตะวันตกของจังหวัด แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น ๑๕ ตำบล ๘๔ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๕ แห่ง

๒. อำเภอบ้านฉาง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัด แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น ๓ ตำบล ๒๐ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๕ แห่ง

๓. อำเภอแกลง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัด แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น ๑๕ ตำบล ๑๔๗ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๗ แห่ง

๔. อำเภอบ้านค่าย ตั้งอยู่ทางตอนกลางค่อนไปทางทิศตะวันตกของจังหวัด แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น ๗ ตำบล ๖๖ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๘ แห่ง

๕. อำเภอปลวกแดง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของจังหวัด แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น ๖ ตำบล ๓๔ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๘ แห่ง

๖. อำเภอวังจันทร์ ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของจังหวัด แบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น ๔ ตำบล ๒๙ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๕ แห่ง

๗. อำเภอนิคมพัฒนา ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัด แบ่งเขตการปกครองย่อยออกเป็น ๔ ตำบล ๓๐ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๕ แห่ง

๘. อำเภอเขาชะเมา ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัด แบ่งเขตการปกครองย่อยออกเป็น ๔ ตำบล ๒๙ หมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ๔ แห่ง

❖ ประชากร

แสดงจำนวนประชากรจากทะเบียนจำแนกตามเพศ เป็นรายอำเภอ และเขตการปกครอง ปี ๒๕๖๕

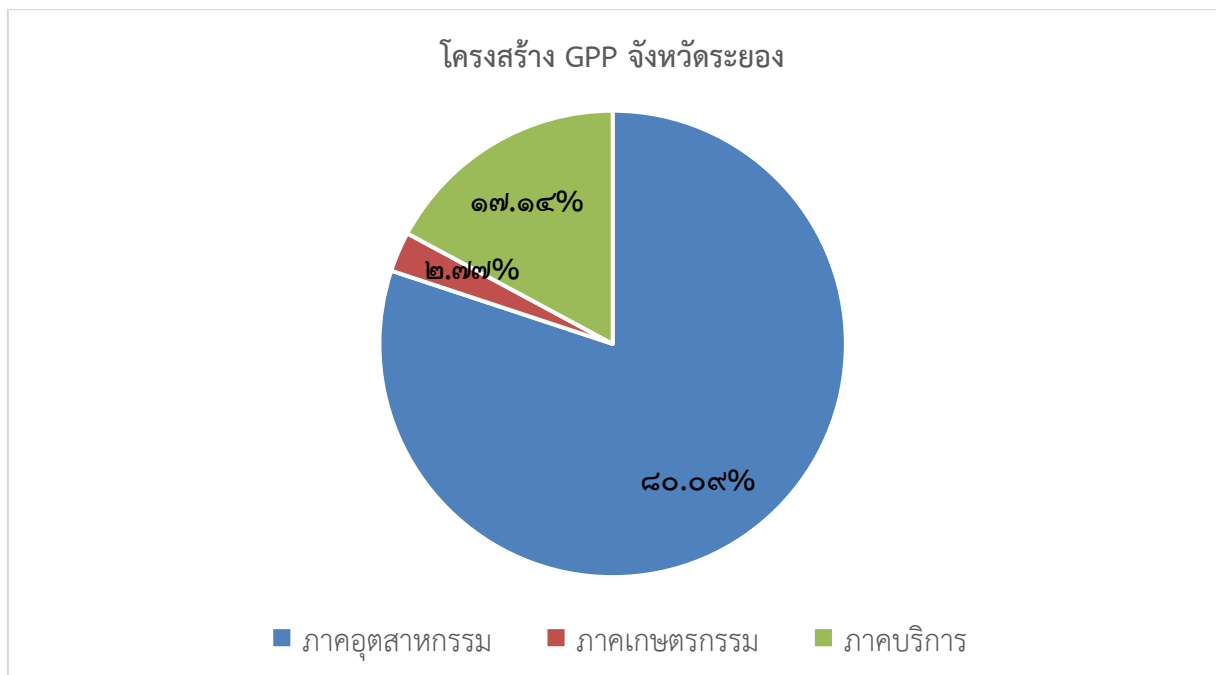
อำเภอ และเขตการปกครอง	ปี พ.ศ. ๒๕๖๕		
	ชาย	หญิง	รวม
รวมยอด	๓๗๒,๘๖๓	๓๘๖,๕๒๓	๗๕๙,๓๘๖
ในเขตเทศบาล	๑๗๘,๑๘๕	๑๘๗,๖๓๕	๓๖๕,๘๒๐
นอกเขตเทศบาล	๑๙๔,๖๗๘	๑๙๘,๘๘๘	๓๙๓,๕๖๖
อำเภอเมืองระยอง	๑๔๑,๖๑๒	๑๔๘,๐๑๔	๒๘๙,๖๒๖
ในเขตเทศบาล	๙๐,๘๔๒	๙๕,๘๘๔	๑๘๖,๗๒๖
เทศบาลนครระยอง	๒๘,๓๓๑	๓๒,๑๕๔	๖๐,๔๘๕
เทศบาลเมืองมาบตาพุด	๓๗,๘๘๐	๓๗,๗๕๑	๗๕,๖๓๑
เทศบาลตำบลแกลงกระเจ็ด	๓,๔๐๘	๓,๖๗๕	๗,๐๘๓
เทศบาลตำบลบ้านเพ	๘,๕๒๖	๙,๔๑๑	๑๗,๙๓๗
เทศบาลตำบลทับมา	๑๒,๖๙๗	๑๒,๘๙๓	๒๕,๕๙๐
นอกเขตเทศบาล	๕๐,๗๗๐	๕๒,๑๓๐	๑๐๒,๙๐๐
อำเภอบ้านฉาง	๓๘,๗๐๖	๓๙,๔๖๐	๗๘,๑๖๖
ในเขตเทศบาล	๓๓,๐๒๖	๓๔,๓๒๖	๖๗,๓๕๒
เทศบาลเมืองบ้านฉาง	๑๕,๓๓๖	๑๖,๑๘๑	๓๑,๕๑๗
เทศบาลตำบลสำนักท้อน	๕,๔๙๗	๕,๖๘๓	๑๑,๑๘๐
เทศบาลตำบลบ้านฉาง	๗,๙๒๗	๘,๒๑๑	๑๖,๑๓๘
เทศบาลตำบลพลลา	๔,๒๖๖	๔,๒๕๑	๘,๕๑๗
นอกเขตเทศบาล	๕,๖๘๐	๕,๑๓๔	๑๐,๘๑๔
อำเภอแกลง	๖๒,๕๕๐	๖๗,๖๐๒	๑๓๐,๑๕๒
ในเขตเทศบาล	๓๐,๐๑๕	๓๒,๕๘๘	๖๒,๖๐๓
เทศบาลตำบลเมืองแกลง	๘,๗๒๑	๙,๗๖๒	๑๘,๔๘๓
เทศบาลตำบลกองดิน	๒,๓๗๕	๒,๓๙๒	๔,๗๖๗
เทศบาลตำบลทุ่งควายกิน	๓,๑๓๖	๓,๔๔๖	๖,๕๘๒
เทศบาลตำบลปากน้ำกระแสด	๒,๒๗๔	๒,๔๒๙	๔,๗๐๓
เทศบาลตำบลสุนทรภู่	๗,๑๔๗	๗,๕๕๕	๑๔,๗๐๒
เทศบาลตำบลบ้านนา	๔,๑๗๒	๔,๓๕๖	๘,๕๒๘
เทศบาลตำบลเนินฆ้อ	๒,๑๙๐	๒,๓๔๘	๔,๕๓๘
นอกเขตเทศบาล	๓๒,๕๓๕	๓๕,๐๑๔	๖๗,๕๔๙
อำเภอวังจันทร์	๑๒,๙๔๖	๑๓,๐๓๕	๒๕,๙๘๑
เทศบาลตำบลชุมแสง	๑,๘๑๔	๑,๘๖๓	๓,๖๗๗
นอกเขตเทศบาล	๑๑,๑๒๗	๑๑,๑๗๒	๒๒,๒๙๙
อำเภอบ้านค่าย	๓๔,๘๒๒	๓๖,๗๓๗	๗๑,๕๕๙
เทศบาลตำบลบ้านค่าย	๑,๖๑๓	๑,๗๘๖	๓,๓๙๙
นอกเขตเทศบาล	๓๓,๒๐๙	๓๔,๙๕๑	๖๘,๑๖๐
อำเภอปลวกแดง	๔๑,๐๖๑	๔๐,๒๑๗	๘๑,๒๗๘
ในเขตเทศบาล	๒,๘๐๗	๓,๑๑๔	๕,๙๒๑
เทศบาลตำบลบ้านปลวกแดง	๒,๖๑๑	๒,๙๒๒	๕,๕๓๓
เทศบาลตำบลจอมพลเจ้าพระยา	๑๙๖	๑๙๒	๓๘๘
นอกเขตเทศบาล	๓๘,๒๕๔	๓๗,๑๐๓	๗๕,๓๕๗
อำเภอเขาชะเมา	๑๑,๗๕๑	๑๑,๙๑๕	๒๓,๖๖๖
นอกเขตเทศบาล	๑๑,๗๕๑	๑๑,๙๑๕	๒๓,๖๖๖
อำเภอนิคมพัฒนา	๒๙,๔๑๕	๒๙,๕๔๓	๕๘,๙๕๘
ในเขตเทศบาล	๑๘,๐๖๓	๑๘,๐๗๔	๓๖,๑๓๗
เทศบาลตำบลนิคมพัฒนา	๕,๕๘๗	๕,๔๙๕	๑๑,๐๘๒
เทศบาลตำบลมะขามคู่	๗,๑๓๘	๗,๒๐๗	๑๔,๓๔๕
เทศบาลตำบลมาบข่าพัฒนา	๕,๓๓๘	๕,๓๓๒	๑๐,๖๗๐
นอกเขตเทศบาล	๑๑,๓๕๒	๑๑,๔๖๙	๒๒,๘๒๑

ที่มาข้อมูล : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๕

❖ เศรษฐกิจ

ระยอง เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกของประเทศไทย เป็นจังหวัดที่มีรายได้ประชากรต่อหัวสูงที่สุดในประเทศ และผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดอยู่ในอันดับ ๑ ของประเทศไทย เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมากมาย และเป็นเมืองที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก ทั้งทางด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และการเกษตรกรรม

ภาพรวมจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี พบว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดปี ๒๕๖๕ มีมูลค่า ๑,๐๘๓,๘๖๗ ล้านบาท โดยมาจาก (ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ ๘๐.๐๙ ภาคพาณิชยกรรมและบริการ ร้อยละ ๑๗.๑๔ ภาคเกษตรกรรม ร้อยละ ๒.๗๗) มีมูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อหัวประชากร เท่ากับ ๑,๐๐๓,๔๙๗ บาทต่อคนต่อปี เป็นลำดับที่ ๑ ของประเทศ

(หน่วย : ล้านบาท)

กิจกรรมการผลิต	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ภาคเกษตร	๒๒,๖๒๖	๒๖,๑๑๙	๒๗,๓๔๘	๒๕,๓๘๐	๓๐,๐๕๙
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๒๒,๖๒๖	๒๖,๑๑๙	๒๗,๓๔๘	๒๕,๓๘๐	๓๐,๐๕๙
ภาคนอกเกษตร	๑,๐๑๖,๓๓๓	๙๘๖,๗๘๐	๘๒๗,๒๙๔	๙๓๘,๕๐๘	๑,๐๕๓,๘๐๘
ภาคอุตสาหกรรม	๘๕๕,๑๓๘	๘๑๙,๕๔๐	๖๗๐,๘๖๖	๗๖๕,๙๖๕	๘๖๘,๐๘๐
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๒๘๑,๘๐๓	๒๗๒,๔๐๑	๑๙๖,๖๘๔	๒๒๐,๙๒๒	๒๓๕,๕๕๖
การผลิต	๔๖๙,๕๓๙	๔๕๑,๑๑๒	๓๙๗,๐๖๔	๔๖๕,๑๓๕	๕๒๕,๗๖๕
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๑๐๐,๖๕๘	๘๙,๙๗๖	๖๙,๙๕๘	๗๒,๑๔๙	๙๘,๖๘๔
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๓,๑๓๘	๖,๐๕๑	๗,๑๕๙	๗,๗๕๙	๘,๐๗๕
ภาคบริการ	๑๖๑,๑๙๕	๑๖๗,๒๔๐	๑๕๖,๔๒๘	๑๗๒,๕๔๓	๑๘๕,๗๒๘
การก่อสร้าง	๗,๕๗๘	๘,๔๔๑	๙,๘๔๓	๑๐,๔๖๔	๑๑,๑๕๙
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และ จักรยานยนต์	๘๑,๓๐๕	๘๓,๕๕๓	๗๔,๒๓๙	๘๕,๒๐๕	๙๒,๙๓๖
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๒๒,๗๗๑	๒๓,๐๙๓	๒๑,๓๓๖	๒๓,๒๑๕	๒๓,๕๔๙
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๔,๐๔๖	๔,๔๓๗	๓,๑๐๓	๓,๒๒๖	๓,๗๒๗
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๑,๙๔๖	๑,๙๖๘	๒,๑๗๕	๒,๙๗๖	๒,๔๙๖
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๑๒,๐๖๗	๑๒,๙๔๕	๑๒,๙๘๕	๑๓,๘๔๖	๑๕,๕๑๔
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๖,๔๐๓	๗,๒๔๗	๗,๗๖๗	๘,๐๕๖	๙,๒๙๓
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๘๖๕	๑,๑๗๕	๑,๐๔๖	๑,๑๖๔	๑,๒๗๘
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๕,๒๑๙	๔,๙๑๔	๔,๐๑๒	๔,๓๗๒	๔,๖๑๔
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการ ประกันสังคมภาคบังคับ	๙,๐๖๓	๘,๖๔๖	๙,๐๔๔	๙,๐๖๐	๙,๕๑๒
การศึกษา	๓,๕๖๙	๓,๖๐๖	๓,๖๕๔	๓,๖๕๘	๓,๘๑๑
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๓,๖๑๔	๓,๘๒๙	๔,๐๔๑	๔,๒๙๓	๕,๐๗๕
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๔๕๗	๕๗๒	๔๕๑	๔๘๙	๕๒๖
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๒,๒๙๑	๒,๘๑๔	๒,๗๓๓	๒,๕๒๐	๒,๒๓๘
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	๑,๐๓๘,๙๕๙	๑,๐๑๒,๘๙๙	๘๕๔,๖๔๓	๙๖๓,๘๘๘	๑,๐๘๓,๘๖๗
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคน (บาท)	๑,๐๖๐,๕๗๑	๑,๐๐๗,๕๗๐	๘๒๙,๒๖๑	๙๑๓,๑๖๕	๑,๐๐๓,๔๙๗
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๙๘๐	๑,๐๐๕	๑,๐๓๑	๑,๐๕๖	๑,๐๘๐

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (<https://shorturl.asia/HWd2e>)

❖ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ

๑. แร่ธาตุ

จังหวัดระยองมีทรัพยากรแร่อยู่หลายชนิด แร่ที่มีปริมาณมากที่สุด คือ แร่ทรายแก้ว แร่หินอุตสาหกรรม ชนิดหินแกรนิตเพื่อการก่อสร้าง แร่หินประดับชนิดหินแกรนิต แร่หินประดับชนิดหินไนส์ แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินไนส์เพื่อการก่อสร้าง แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้าง แร่อุตสาหกรรมและแร่เศรษฐกิจอื่น ๆ ที่สำรวจพบได้แก่ แร่ดินขาว แร่เฟลด์สปาร์ แร่เวอร์ทซ์ แร่ทองคำ นอกจากนี้ยังพบว่ามียังมีกลุ่มแร่ที่หายากสะสมตัวอยู่ตามชายฝั่งและในทะเล ได้แก่ แร่ดีบุก แร่โรมาไซต์ แร่เซอร์คอน แร่ซีโนไทม์ แร่ลูโคซีน แร่ซิลเมไนท์ แร่รูไทล์ แร่โคชล์มไบท์ และแร่แทนทาไลท์ ชนิดและผลผลิตแร่ ที่สำคัญของจังหวัดระยอง

๑) แร่ทรายแก้ว เหมืองส่วนใหญ่อยู่ในท้องที่ตำบลชากพง ตำบลบ้านกร่ำ อำเภอแกลง และตำบลเพ ตำบลตะพง อำเภอเมืองระยอง ใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมทรายแก้ว กระจก ขวด สารเคมี ตัวเร่งปฏิกิริยาในการถลุงโลหะ เซรามิก

๒) แร่อุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้าง มีประมาณ ๒๐๐ ไร่ ที่ตำบลกองดิน อำเภอแกลง และตำบลห้วยทับมอญ อำเภอเขาชะเมา ผลิตแร่เพื่อใช้ในการก่อสร้างทั่วไป

๓) แร่หินอุตสาหกรรมชนิดแกรนิตเพื่อการก่อสร้าง มีการผลิตในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง อำเภอเมืองระยอง แร่ที่ผลิตได้นอกจากใช้ในการก่อสร้างทั่วไปแล้ว ยังใช้ในโครงการขนาดใหญ่ เช่น ถนนทะเล เพื่อก่อสร้างท่าเทียบเรือ เนื่องจากมีคุณสมบัติคงทนจากการผุกร่อนจากน้ำทะเลได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ยังมีก๊าซธรรมชาติจากอ่าวไทย ส่งมายังโรงแยกก๊าซธรรมชาติของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยที่จังหวัดระยอง นับเป็นจุดเริ่มต้นของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีที่ยิ่งใหญ่ของประเทศ

จำนวนเหมืองแร่ จำนวนคนงานและปริมาณแร่ที่ผลิตได้จำแนกตามชนิดแร่

ปี พ.ศ. ๒๕๖๘						
จำนวนเหมืองแร่ (แห่ง)	๒๔					
จำนวนคนงาน (คน)	๓๖๐					
ปริมาณแร่ที่ผลิตได้ (เมตริกตัน)	ต.ค. ๖๗	พ.ย. ๖๗	ธ.ค. ๖๗	ม.ค. ๖๘	ก.พ. ๖๘	มี.ค. ๖๘
แร่ทรายแก้ว	๒,๔๕๐,๒๕๐	๒,๓๕๔,๘๑๖	๓,๒๐๒,๖๕๐	๔,๐๓๒,๐๓๒	๓,๑๖๔,๐๔๐	๒,๐๒๔,๕๕๐
แร่หินปูน เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง	๘๐๔,๗๘๐	๘๑๓,๔๒๐	๖๙๓,๙๓๖	๖๓๒,๕๒๐	๖๕๒,๗๒๓	๗๒๐,๙๑๐
แร่หินแกรนิต เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง	๓,๕๐๔,๑๑๒	๓,๓๖๙,๕๐๔	๔,๖๕๒,๐๓๒	๒,๙๐๒,๖๕๖	๓,๔๖๐,๕๑๒	๒,๙๙๐,๒๐๘
แร่แอนดีไซต์	๑,๐๕๙,๘๔๐	๐	๐	๐	๐	๐

จากมูลค่าการจำหน่ายแร่ที่สำคัญ ได้แก่ แร่ทรายแก้ว แร่หินปูน แร่หินแกรนิต และแร่แอนดีไซต์ พบว่าแร่ทรายแก้ว แร่หินปูน และแร่หินแกรนิต มีปริมาณแร่ที่ผลิตได้เพิ่มขึ้นและลดลงเพียงเล็กน้อย แต่แร่แอนดีไซต์ช่วงปลายปี ๒๕๖๗ และต้นปี ๒๕๖๘ ไม่มีแร่แอนดีไซต์

๒. ทรัพยากรป่าไม้

มีเนื้อที่ป่า ๑๘๒,๒๗๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗.๙๖ ของพื้นที่จังหวัดมีพื้นที่ตาม พ.ร.ฎ. กำหนดเขตอุทยานแห่งชาติ โดยแยกเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ๘ แห่ง เนื้อที่ ๘๒๑.๙๙ ตารางกิโลเมตร หรือ ๕๑๓,๗๔๓ ไร่ อุทยานแห่งชาติ ๒ แห่ง คือ อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ด พื้นที่ ๘๑,๘๗๕ ไร่และอุทยานแห่งชาติเขาชะเมา-เขาวง พื้นที่ ๔๒,๔๐๐ ไร่ รวมทั้งสิ้นจำนวน ๑๔๘.๘๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๒๔,๒๗๕ ไร่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ๑ แห่ง คือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน พื้นที่ ๓๒,๘๗๕ ไร่ และสวนรุกขชาติ ๒ แห่ง คือ สวนรุกขชาติเพ และ สวนรุกขชาติหนองสนม ป่าส่วนใหญ่เป็นป่าดิบแล้ง นอกจากนี้ยังมีป่าชายเลน ป่าเบญจพรรณ และป่าละเมาะ การวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อที่ป่าไม้ของกรมป่าไม้ พบว่าเนื้อที่ป่าไม้ที่ลดลงในอัตราที่ลดลง เนื่องจากเนื้อที่ป่าที่เหลืออยู่ในเขตอนุรักษ์และภูเขาสูงชันไม่เหมาะกับการทำเกษตรรวมทั้งการปฏิบัติงานป้องกันรักษาป่าอย่างเข้มแข็งของเจ้าหน้าที่ สภาพปัญหาป่าไม้บางส่วนไม่ได้ประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติ เนื่องจากอยู่ในเขตนิคมสร้างตนเองสหกรณ์นิคมและพื้นที่เขาเล็กๆน้อยๆ ประกอบกับปัจจุบันกฎหมายป่าชุมชนที่มุ่งเน้นให้ประชาชนร่วมจัดการป่าไม้ยังไม่ได้บังคับใช้ เพราะอยู่ระหว่างการพิจารณาหากกฎหมายฉบับนี้บังคับใช้ได้ คาดว่าจังหวัดระยองจะมีเนื้อที่ป่าเพิ่มขึ้นเนื่องจากความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันรักษาป่าและการฟื้นฟูป่า

รายละเอียดพื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมายในท้องที่จังหวัดระยอง

ลำดับที่	ชื่อ	พื้นที่ (ไร่)
๑	อุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ด	๘๑,๘๗๕
๒	อุทยานแห่งชาติเขาชะเมา-เขาวง	๔๒,๔๐๐
๓	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน	๓๒,๘๗๕
	รวม	๑๕๗,๑๕๐

หมายเหตุ พื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมายในลำดับที่ ๒ และ ๓ ทับซ้อนอยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

สถานการณ์ปัญหาที่เป็นประเด็นการพัฒนาของจังหวัดระยอง

จังหวัดระยองเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพสูงและความโดดเด่นเชิงพื้นที่หลายประการ เมื่อเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ ในประเทศ ซึ่งจังหวัดระยองเป็นจังหวัดที่มีเศรษฐกิจที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นภาคอุตสาหกรรม ภาคการเกษตร และภาคการท่องเที่ยว การเติบโตทางด้านเศรษฐกิจเป็นไปอย่างรวดเร็วจากนโยบายเร่งรัดของรัฐบาล เช่น โครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก และโครงการพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor) โดยเฉพาะจังหวัดระยอง ซึ่งถือว่าเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมต้นน้ำที่สำคัญของประเทศ ส่งผลให้มีการขยายการลงทุนภาคอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมหนักและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมี อุตสาหกรรมเหล็ก และยานยนต์ เป็นต้น

ส่วนปัญหาที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อความอยู่ดีกินดีและคุณภาพชีวิตของประชาชนชาวจังหวัดระยอง ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและจะต้องได้รับการแก้ไขโดยด่วน ได้แก่

(๑) ปัญหาที่เกิดจากการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรม

ประเด็นปัญหาที่สำคัญเกิดจากการประกอบการทางด้านอุตสาหกรรม โดยเฉพาะปัญหามลพิษด้านต่าง ๆ ซึ่งเมื่อหากย้อนไปตั้งแต่ปี ๒๕๒๐ จังหวัดระยองมีโรงงานอุตสาหกรรมที่ จดทะเบียนถูกต้องเพียง ๑๒๖ โรง มีเงินลงทุนรวมเพียง ๘๑๗ ล้านบาท แต่จากการที่รัฐบาลได้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมมาตาพุดอย่างจริงจัง นับตั้งแต่นั้นมาโรงงานอุตสาหกรรมได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วหลากหลายทั้งการผลิตรถยนต์ชิ้นส่วน อิเล็กทรอนิกส์ แปรรูปสินค้าเกษตร การผลิตไฟฟ้า

สำหรับปัญหามลพิษที่สั่งสมมาจนถึงปัจจุบันนั้น มีหลายประการด้วยกัน เริ่มจากปี พ.ศ. ๒๕๔๐-๒๕๔๖ มีปัญหาเรื่องกลิ่นรบกวน จากโรงงานปิโตรเคมีและโรงกลั่น สืบเนื่องจากพื้นที่ตั้งของโรงงานอยู่ใกล้กับชุมชน โดยขาดพื้นที่กันชนโดยเฉพาะใน ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ สังคมไทยได้รับทราบถึงความรุนแรงของมลพิษจากอุตสาหกรรม จากกรณีของครูและนักเรียนโรงเรียนมาตาพุดพันพิทยาคาร ที่ต้องปิดปากปิดจมูกในช่วงเวลาเรียน และบางคนยังต้องเข้ารับการรักษายาบาลูกถูกเงิน ซึ่งในที่สุดโรงเรียนดังกล่าวก็ต้องย้ายออกจากพื้นที่เดิมเพื่อหนีมลพิษอุตสาหกรรม

ปัจจุบันเป็นปัญหาสืบเนื่องเรื้อรัง

๑) **มลพิษทางอากาศ** โดยเฉพาะคุณภาพอากาศในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมมาตาพุด และเขตประกอบอุตสาหกรรมไออาร์พีซี ได้ส่งผลกระทบต่อชุมชนอย่างชัดเจน มีกลิ่นรบกวนจากสารเคมี เช่น สารเบนซีน โทลูอีน ไซลีน ไอกรดซัลฟูริก และอะครีโลไนคริล เป็นต้น รวมทั้งฝุ่นละอองขนาดเล็ก ที่เกิดจากอุตสาหกรรม

๒) **คุณภาพน้ำของแหล่งน้ำธรรมชาติ** พบว่าน้ำทะเลชายฝั่ง และน้ำในคลองธรรมชาติ ในบริเวณพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมมาตาพุดและพื้นที่ใกล้เคียง มีปริมาณโคลิฟอร์มแบคทีเรียในระดับสูงมาก ต้องได้รับการบำบัดอย่างถูกวิธี ส่วนน้ำใต้ดิน (น้ำบาดาล) พบว่ามีสารปนเปื้อนที่มีค่าเกินมาตรฐานที่สำคัญ ได้แก่ สารหนู เหล็กและแมงกานีส ซึ่งมาจากการทำเหมืองแร่ในอดีต และพบการปนเปื้อนสารอินทรีย์ระเหยง่ายในน้ำบาดาลในนิคมอุตสาหกรรมในบางจุด

๓) **การขยายพื้นที่อุตสาหกรรมในผังเมือง** ในช่วงหลาย ๑๐ ปี ที่ผ่านมากการปรับเปลี่ยนผังเมืองระยองและข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน พื้นที่มาตาพุดและข้างเคียง เป็นไปตามความต้องการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมเป็นหลัก โดยไม่คำนึงถึงพื้นที่อยู่อาศัยและพื้นที่เกษตร ทำให้มีการขยายตัวของพื้นที่อุตสาหกรรมจนชิดกับเขตชุมชนและทับซ้อนกับพื้นที่ชุมชน

ซึ่งปัจจุบันมีประกาศคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เรื่อง แผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน และแผนผังการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๒ และมีแนวความคิดการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ควบคู่ไปกับการการรักษาสิ่งแวดล้อม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และการกำหนดเขตพื้นที่กันชนบรรจุไว้ในผังเมือง รวมทั้งให้การบังคับกฎหมายให้โรงงานอุตสาหกรรมดำเนินการตามข้อกำหนดใน EIA และ HIA ด้วย

๔) **ประชากรแฝง** การขยายตัวอย่างรวดเร็วทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดระยอง ทั้งภาคอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว ทำให้มีประชากรต่างถิ่นเข้ามาหางานเพื่อหารายได้มากขึ้น แต่ไม่ได้ย้ายทะเบียนบ้านมาด้วย ทำให้มีประชากรแฝงในจังหวัดระยองมากขึ้น ประมาณ ๗๐๐,๐๐๐ คน จังหวัดระยองและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลประชากรแฝงเหล่านี้ ทั้งด้าน

สาธารณสุข การศึกษา สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานต่าง ๆ แต่ยังคงได้รับเงินอุดหนุนจากภาครัฐตามจำนวนประชากรในทะเบียนบ้านเท่านั้น

๕) สังคม เช่น

ด้านการศึกษา สถานที่ศึกษาโดยเฉพาะในระดับพื้นฐานยังไม่เพียงพอรองรับกับจำนวนประชากรแฝง

ด้านสาธารณสุข คือ บุคลากรสาธารณสุขมีน้อย ไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน โดยเฉพาะแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะทางทุกสาขา ดังนั้นความต้องการของพื้นที่ที่สำคัญ คือ บุคลากรทางการแพทย์ และสถานรักษายาบาลเฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องกับสารพิษและสารเคมี

ข้อเสนอแนะ

๑. รัฐบาลควรลงทุนด้านสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตในชุมชนให้ดีขึ้น เช่น ประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ ถนน ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต กระจายให้ทั่วถึงทั้งจังหวัด

๒. สนับสนุนให้โรงงานตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรม เขตประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อสะดวกในการควบคุมดูแลด้านสิ่งแวดล้อมและปัญหาอื่น ๆ

๓. สร้างจิตสำนึกให้ผู้ประกอบการโรงงานช่วยกันดูแลรักษา อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยให้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดและเร่งดำเนินการสร้างศูนย์กำจัดกากอุตสาหกรรม รวมไปถึงองค์กรท้องถิ่นสอดส่องดูแลด้านสิ่งแวดล้อม

๔. ให้ทุกภาคส่วน ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในพื้นที่ ได้เข้ามามีส่วนร่วมและกำหนดทิศทางให้จังหวัดระยองมุ่งสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์อย่างเต็มรูปแบบ

๒) ปัญหาด้านการเกษตร

จังหวัดระยองมักจะประสบปัญหาราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำเกือบทุกปี เนื่องจากผลิตสินค้าได้มากเกินความต้องการของตลาด โดยเฉพาะผลไม้สำคัญ เช่น สับปะรด เงาะ มังคุด โดยปัจจัยของปัญหามาจากการเปลี่ยนแปลงราคาผลผลิตอยู่ตลอดเวลาทุกปีไม่แน่นอน รวมทั้งในช่วงฤดูกาลเก็บเกี่ยวผลผลิต มีผลผลิตจำนวนมากออกสู่ตลาดพร้อม ๆ กัน ทำให้ผลผลิตล้นตลาด เกษตรกรต้องเร่งขายทำให้สินค้าเกษตรมีราคาตกต่ำ

(๑) โครงสร้างการผลิตยังไม่กว้างขวาง เกษตรกรรมส่วนใหญ่ถือเป็นอาชีพหลักเพียงไม่กี่ชนิด คือ ยางพารา สวนผลไม้ มันสำปะหลัง ไร่สับปะรด และประมง ส่วนการผลิตสินค้าอื่น ๆ ยังมีโอกาสและศักยภาพสูงที่จะช่วยลดความเสี่ยงและเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรมากขึ้น คือ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๒) ประสิทธิภาพการผลิตต่ำ เกษตรกรยังผลิตแบบดั้งเดิมพื้นที่เพาะปลูกส่วนใหญ่เป็นขนาดเล็กและขนาดกลาง ไม่เน้นการใช้เทคโนโลยี ขาดปัจจัยการผลิตและมีปัญหาการตลาด การผลิตทางการเกษตรส่วนใหญ่ขาดแคลนปัจจัยการผลิตที่สำคัญรวมทั้งขาดแคลนเงินทุน ซึ่งเป็นผลให้เกษตรกรเสียโอกาสในการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพและผลผลิตสูง ส่วนการตลาดมีปัญหาในเรื่องราคาสินค้า เนื่องจากระบบการตลาดที่เกษตรกรไม่มีทางเลือกและไม่สามารถต่อรองราคาในการจำหน่าย ผลผลิตทางการเกษตรได้

(๓) ขาดแคลนแรงงานในภาคการเกษตร เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่ละทิ้งไร่นา มีการขายที่ดินไปจำนวนมากจะเหลือเฉพาะที่อยู่อาศัย และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานไปสู่ภาคอุตสาหกรรมที่มีภาวะความเสี่ยงในเรื่องรายได้ที่ไม่แน่นอน

(๔) ปัจจัยการผลิตมีราคาสูงขึ้น โดยเฉพาะค่าจ้างแรงงานภาคการเกษตร ทำให้ต้นทุนการผลิตสินค้าการเกษตรสูงขึ้น ผลตอบแทนที่ได้รับไม่คุ้มกับต้นทุนที่เสียไป

(๕) ราคาผลผลิตมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เนื่องมาจากเกษตรกรจะใช้ราคาผลผลิตของปีนั้น ๆ เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจปลูกในปีต่อไป ถ้าปีไหนที่พืชผลมีราคาดีเกษตรกรก็จะหันมาปลูกพืชชนิดนั้นกันมาก จึงทำให้ในปีต่อ ๆ ไปผลผลิตออกสู่ตลาดมาก ราคาผลผลิตตกต่ำ แต่ถ้าปีไหนที่พืชชนิดนั้นราคาไม่ดีเกษตรกรก็จะชะลอการปลูกพืชชนิดนั้นแล้วเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่น จึงทำให้ราคาพืชชนิดดังกล่าวมีผลผลิตออกสู่ตลาดน้อยลง แต่ความต้องการของตลาดยังคงเท่าเดิมจึงทำให้ผลผลิตมีราคาสูงขึ้นและจะหมุนเวียนอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ

(๖) เกษตรกรขาดอำนาจต่อรองในเรื่องราคาผลผลิตที่ตนผลิตได้ เนื่องจากมีปริมาณผลผลิตไม่มากและต่างคนต่างขาย การจำหน่ายส่วนใหญ่จึงผ่านพ่อค้ากลางขาดความรู้ด้านการตลาด และการรวมกลุ่มกันของเกษตรกรเพื่อขายผลผลิตมีน้อย จึงทำให้ราคาผลผลิตส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ

ข้อเสนอแนะ

(๑) เกษตรกรขาดอำนาจต่อรองในเรื่องราคาผลผลิตที่ตนผลิตได้ การจำหน่ายส่วนใหญ่ยังต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง ควรให้มีการรวมกลุ่มการจำหน่ายเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองราคาได้มากยิ่งขึ้น

(๒) การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรให้มีประสิทธิภาพในการผลิตสูงสุด ควรกำหนดแผนการใช้ที่ดินให้เหมาะสมกับสมรรถนะที่ดินในระดับไร่นา พื้นที่ชายฝั่งทะเลอนุรักษ์ดินและสภาพแวดล้อม โดยการจัดการเรื่องที่ดินและระบบการปลูกพืชที่เหมาะสม เร่งรัดฟื้นฟูและปรับปรุงที่ดินที่มีปัญหาและสนับสนุนการกระจายกรรมสิทธิ์การถือครองและการจัดการที่ดิน โดยการใช้วิธีจัดรูปที่ดินหรือปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมตามความเหมาะสมหรือจัดโซนพื้นที่การเพาะปลูก

(๓) เร่งรัด พัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติทางการเกษตร พัฒนาการใช้ทรัพยากรแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและป่าไม้ ให้มีส่วนสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๔) ขยายฐานการผลิต กระจายการผลิตไปสู่สาขาต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและศักยภาพของพื้นที่ เพื่อลดความเสี่ยงในด้านผลผลิตและราคา โดยเน้นการพัฒนาเฉพาะสาขา เช่น ยางพารา ไม้ผล พืชเศรษฐกิจ พืชผัก ปศุสัตว์ และประมง

(๕) ส่งเสริม ให้ความรู้ และพัฒนาด้านการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าและช่วยขยายช่องทางการตลาดเพิ่มมากขึ้น

(๖) สนับสนุน ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชไร่สารพิษ ใช้ปุ๋ยเคมีและยาฆ่าแมลงให้น้อยลง ใช้กระบวนการผลิตทางธรรมชาติมากขึ้น ซึ่งปัจจุบันเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ

๓) ปัญหาด้านการท่องเที่ยว

จังหวัดระยองมีความงามและอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ มีศักยภาพและความพร้อมทางการท่องเที่ยว มีความหลากหลายทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ อุทยานแห่งชาติ

ภูเขา น้ำตก ชายหาดทะเลที่สวยงาม และหมู่เกาะที่สวยงาม โดยเฉพาะเกาะเสม็ด ที่มีหาดทรายขาวสวยงาม เลื่องชื่อไปทั่วโลก มีสวนผลไม้ให้เยี่ยมชมและชิมรสชาติที่สดอร่อย Hi-Light ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด มีมากมาย เช่น การมีชายหาดยาว ๑๐๐ กม มีสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการที่มีคุณภาพได้มาตรฐานและ ราคาไม่แพง (Value for Money) เป็นแหล่งรับประทานอาหารทะเลสด ที่มีคุณภาพดีและราคาถูก เป็นต้น

ปัญหาที่สำคัญคือ

- (๑) การบุกรุกชายหาดและพื้นที่สาธารณะชายหาดที่มีความยาวประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตร ทำให้การดูแลทำได้อย่างไม่ทั่วถึง ชายหาดหลายแห่งประสบปัญหาการบุกรุก และการจัดระเบียบ
- (๒) ขยะและความสะอาดบริเวณชายหาดและเกาะแก่ง เกือบทุกหาดของจังหวัดระยอง มีปัญหาด้านภาพลักษณ์ความสกปรกของบริเวณชายหาด
- (๓) การเอาเรือเอาเปรียบนักท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ คุณภาพและมาตรฐานของ โรงแรมและที่พักไม่เหมาะสมกับระดับราคา โดยเฉพาะในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว การเอาเปรียบด้านที่พัก ราคา สินค้า อาหาร เครื่องดื่ม การจำหน่ายสินค้าด้วยคุณภาพ
- (๔) ความเชื่อมั่นในมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะการรักษาความปลอดภัยทางทะเลชายฝั่ง การรบกวนนักท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ
- (๕) ระบบขนส่งมวลชนที่จะเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวยังมีน้อย นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยรถส่วนตัวหรือกลุ่มทัวร์

ข้อเสนอแนะ

- (๑) บังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มข้น ดำเนินคดีกับผู้บุกรุกที่ไม่ยอมรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง ดำเนินการเร่งรัดจัดระเบียบชายหาดกับประมงพื้นบ้านและผู้ประกอบการร้านค้าที่มีอยู่เดิม
- (๒) จัดระเบียบชายหาดทะเลและเกาะเสม็ด จัดวางผัง Zoning แบ่งเขตผู้ประกอบการ ร้านค้า เรือประมงพื้นบ้านและเขตการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด สวยงาม ของภูมิทัศน์ ให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างเกื้อกูลกันและยั่งยืน โดยมีงบประมาณสนับสนุนจากส่วนกลางและ ได้รับความร่วมมือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเต็มที่

๔) ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

ผลกระทบมลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม ได้แก่ มลพิษทางอากาศ น้ำเสีย และมลพิษ จากกากอุตสาหกรรม

ข้อเสนอแนะ

- (๑) ตั้งคณะทำงานดูแล เฝ้าระวังเรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมทางด้านอากาศ น้ำ ขยะจาก โรงงานอุตสาหกรรมนอกเหนือหน่วยงานราชการประจำ
- (๒) จัดตั้งกลุ่มชุมชนควบคุมดูแลมลภาวะจากโรงงานอุตสาหกรรมและในเมือง
- (๓) ให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกให้ผู้ประกอบการช่วยกันดูแลรักษาอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยให้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด
- (๔) มีการควบคุมดูแลสถานประกอบการอย่างเข้มงวด เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อชุมชน และสิ่งแวดล้อม

๕) ปัญหาด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

สาธารณูปโภคโดยเฉพาะน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคยัง无法满足ความต้องการได้อย่างทั่วถึงทั้งในเขตเมือง อำเภอและตำบล นอกจากนั้นระดับคุณภาพของบริการยังมีมาตรฐานค่อนข้างต่ำ

ข้อเสนอแนะ

(๑) ขยายระบบบริการสาธารณูปโภคสาธารณูปการให้สามารถสนองความต้องการอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะให้ครอบคลุมพื้นที่ในเขตเทศบาล สุขาภิบาลและเขตชุมชนให้มากขึ้น ซึ่งเป็นการกระตุ้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการผลิตไปสู่เขตชนบท

(๒) เพิ่มกำลังการผลิตและคุณภาพบริการน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค สอนองความต้องการให้สม่ำเสมอและเพียงพอ รวมทั้งเพิ่มมาตรฐานน้ำให้มีความปลอดภัยแก่ผู้บริโภค

ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัดระยอง

ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

ภาพเป้าหมายการดำเนินโครงการของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

นับจากโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกที่กำหนดแนวทางการพัฒนาให้จังหวัดระยองเป็นศูนย์กลางความเจริญแห่งใหม่ เป็นศูนย์บริการมาตรฐานการศึกษาและวิจัยด้านเทคโนโลยี และกำหนดให้ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกเป็นประตูทางออกให้กับภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการส่งสินค้าออกไปจำหน่ายต่างประเทศโดยไม่ต้องผ่านกรุงเทพฯ กำหนดพื้นที่บริเวณมาบตาพุดเป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรม มีท่าเรือน้ำลึกขนส่งสินค้า เป็นที่ตั้งของอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ เช่น โรงแยกก๊าซธรรมชาติ กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมี และอุตสาหกรรมปุ๋ยเคมี เป็นพื้นที่ศักยภาพสูงในการลงทุนด้านอุตสาหกรรม นอกจากนี้ยังได้รับการกำหนดเขตการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนให้อยู่ในเขต ๓ ของการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งได้เปรียบกว่าจังหวัดปริมณฑล ส่งผลให้จังหวัดระยองมีการลงทุนและการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว

ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘ มีนิคมอุตสาหกรรม จำนวน ๑๔ การนิคม เขตประกอบการ
อุตสาหกรรม จำนวน ๕ แห่ง และอุตสาหกรรมนอกการนิคมของจังหวัดระยอง มีหลากหลายประเภท
เช่น การผลิตรถยนต์ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ แปรรูป สินค้าเกษตร การผลิตไฟฟ้า การผลิตสารเคมี สร้างมูลค่ารวม
จำนวนเงินลงทุนรวม ๑,๗๒๙ พันล้านบาท จำนวนคนงาน ๒๑๔,๗๕๓ คน จำแนกโรงงานตามจำพวกโรงงาน
มีจำนวนทั้งสิ้น ๒,๗๙๔ โรงงาน

ตารางแสดงจำนวนโรงงานจำแนกตามจำพวกโรงงาน ณ มีนาคม ๒๕๖๘

จำพวกโรงงาน	จำนวน (โรงงาน)
อื่น ๆ (นอกนิคม/เขต)	๑,๖๐๒
นิคมอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง	๙๘๐
เขตประกอบการอุตสาหกรรม	๒๑๒
รวม	๒,๗๙๔

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง เมษายน ๒๕๖๘

ตารางแสดงจำนวนโรงงานจำแนกตามจำพวกโรงงาน

รหัส	กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน	เงินทุน(ล้านบาท)	คนงาน
21	การผลิตอื่นๆ	570	330,865.25	15,839
17	ผลิตภัณฑ์โลหะ	403	117,759.34	30,678
20	ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์	354	235,267.41	49,990
14	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	264	117,306.63	15,328
11	เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	227	440,946.92	11,318
18	ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	167	61,320.23	14,438
15	ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม	125	18,821.57	2,805
7	แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	125	12,431.89	6,357
2	อุตสาหกรรมอาหาร	122	24,517.28	10,399
19	ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์	119	66,275.90	19,282
13	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	97	88,265.06	15,976
16	ผลิตโลหะขั้นมูลฐาน	46	85,734.04	5,789
8	เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งในอาคารจากไม้ แก้ว ยาง หรือโลหะอื่นๆ	39	5,404.03	7,027
10	การพิมพ์ การเย็บเล่ม ทำปกหรือการทำแม่พิมพ์	31	3,814.72	825
9	ผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	29	9,037.32	1,737
12	ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	23	97,583.06	1,383
1	ผลิตภัณฑ์จากพืช	21	2,601.97	946
4	สิ่งทอ	19	9,967.12	3,543
3	อุตสาหกรรมเครื่องมือ	7	143.82	442
6	ผลิตหนังสือและผลิตภัณฑ์จากหนังสือ	5	601.55	359
5	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า	1	33.20	292
รวมทั้งสิ้น		2,794	1,728,698.34	214,753

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง เมษายน ๒๕๖๘

จำนวนประเภทโรงงานที่มากที่สุดคือการผลิตอื่น ๆ จำนวน ๕๗๐ โรงงาน โรงงานผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ ๔๐๓ โรงงาน โรงงานผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์ ๓๕๔ โรงงาน โรงงานผลิตภัณฑ์พลาสติก ๒๖๔ โรงงาน ล้วนแต่เป็นโรงงานขนาดใหญ่ และมีการลงทุนสูง เมื่อจำแนกรายสาขา สาขาอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด ๓ อันดับแรก คือ

๑. การผลิตอื่น ๆ ประกอบด้วยโรงโม่ บด หรือย่อยหิน การทำเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ การแพทย์ โรงงานผลิตก๊าซซึ่งมีใช้ก๊าซธรรมชาติ โรงงานส่งหรือจำหน่ายก๊าซแต่ไม่รวมโรงงานส่งหรือจำหน่ายก๊าซที่เป็นน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง ฯลฯ มีโรงงานจำนวน ๕๗๐ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๓๓๐ พันล้านบาท คนงานรวม ๑๕,๘๓๙ คน

๒. ผลิตภัณฑ์โลหะ โครงสร้างเหล็ก ผลิตภัณฑ์โลหะ แปรรูปเหล็ก ฯลฯ มีโรงงานจำนวน ๔๐๓ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๑๑๗ พันล้านบาท คนงานรวม ๓๐,๖๗๘ คน

๓. ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์ รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์ ประกอบด้วย การผลิตยานยนต์ และการผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมสำหรับยานยนต์ มีจำนวนโรงงาน ๓๕๔ โรงงาน เงินลงทุน รวม ๒๓๕ พันล้านบาท คนงานรวม ๔๙,๙๙๐ คน

นิคมอุตสาหกรรม จำนวน ๑๔ แห่ง ได้แก่

๑. นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด เนื้อที่ ๙,๘๔๕ ไร่
๒. นิคมอุตสาหกรรมดับบลิวเอชเอ ตะวันออก (มาบตาพุด) ๓,๗๔๗ ไร่
๓. นิคมอุตสาหกรรมผาแดง เนื้อที่ ๕๔๐ ไร่
๔. นิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด ระยอง ESIE เนื้อที่ ๘,๖๑๐ ไร่
๕. นิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ เนื้อที่ ๑๖,๘๙๕ ไร่
๖. นิคมอุตสาหกรรมเอเชีย เนื้อที่ ๓,๒๒๐ ไร่
๗. นิคมอุตสาหกรรมเหมราชอีสเทิร์นซีบอร์ด เนื้อที่ ๑๗,๘๓๘ ไร่
๘. นิคมอุตสาหกรรมอาร์ ไอ แอล เนื้อที่ ๑,๗๓๖.๒๗ ไร่
๙. นิคมอุตสาหกรรมระยอง (บ้านค่าย) เนื้อที่ ๒,๑๙๔ ไร่
๑๐. นิคมอุตสาหกรรมหลักชัยเมืองยาง เนื้อที่ ๒,๔๔๒ ไร่
๑๑. นิคมอุตสาหกรรมเหมราชระยอง ๓๖ (WHA RY๓๖) เนื้อที่ ๑,๒๘๑ ไร่
๑๒. นิคมอุตสาหกรรมดับบลิวเอชเอ อีสเทิร์นซีบอร์ด แห่งที่ ๓ เนื้อที่ ๒,๒๐๒ ไร่
๑๓. นิคมอุตสาหกรรม ซีพี ระยอง เนื้อที่ ๒,๒๐๕.๗๕ ไร่
๑๔. นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง (โครงการ ๖) จังหวัดระยอง เนื้อที่ ๑,๓๓๒ ไร่

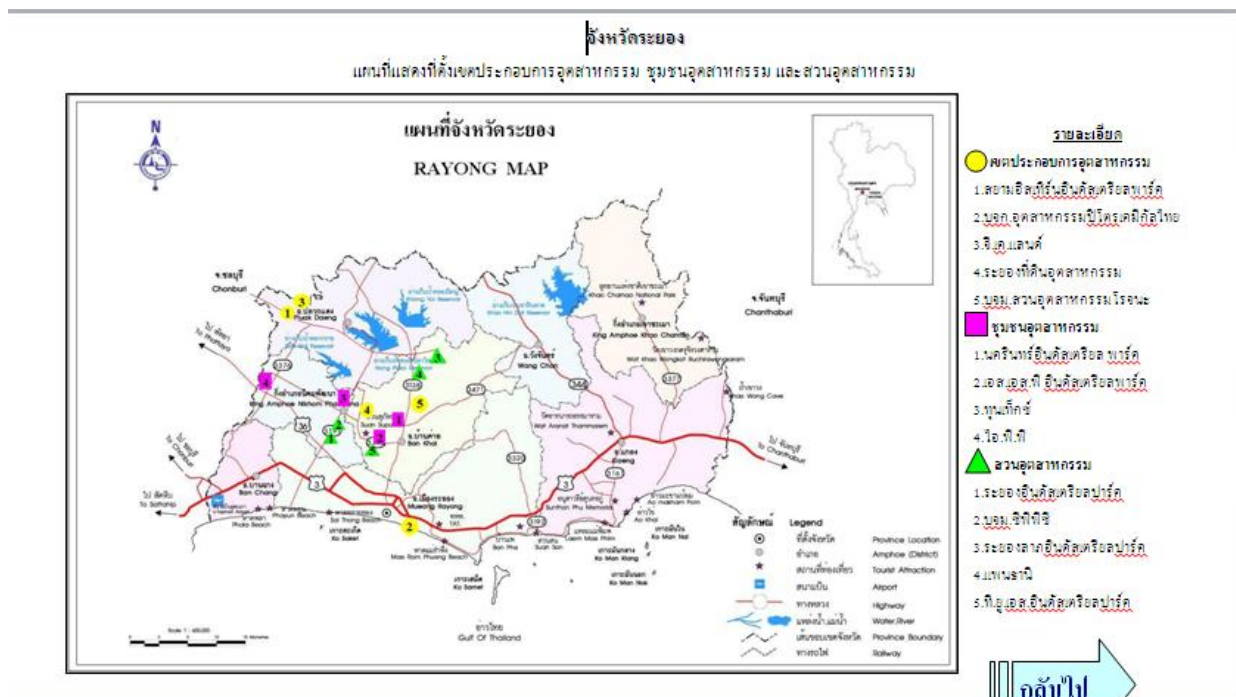
เขตประกอบการอุตสาหกรรม จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่

๑. เขตประกอบการอุตสาหกรรมสยามอีสเทิร์นอินดัสเตรียลพาร์ค เนื้อที่ ๑,๓๔๑ ไร่
๒. เขตประกอบการอุตสาหกรรมไออาร์พีซี เนื้อที่ ๕,๕๑๘ ไร่
๓. เขตประกอบการอุตสาหกรรม จี. เค. แลนด์ เนื้อที่ ๘๙๑ ไร่
๔. เขตประกอบการอุตสาหกรรมเครือซีเมนต์ไทยเหมราชระยอง เนื้อที่ ๓,๕๕๑ ไร่
๕. เขตประกอบการอุตสาหกรรมโรจนะ ระยอง เนื้อที่ ๒,๐๘๐ ไร่

ข้อมูลนิคมอุตสาหกรรมในจังหวัดระยอง

ลำดับ	นิคมอุตสาหกรรม		จำนวน โรงงาน	คนงาน (คน)
๑	๐๐๐๐๑๙	อมตะซิตี้ ระยอง (อ.ปลวกแดง)	๔๓๒	๒๔,๙๑๘
๒	๐๐๐๐๒๐	อีสเทิร์นซีบอร์ด (ระยอง) อ.ปลวกแดง ระยอง	๓๓๑	๓๔,๓๖๓
๓	๐๐๐๐๒๑	ดับบลิวเอชเอ อีสเทิร์นซีบอร์ด (ต.ปลวกแดง อ.ปลวกแดง ระยอง)	๑๓๕	๑๒,๓๘๑
๔	๐๐๐๐๒๓	มาบตาพุด (ระยอง)	๘๗	๕,๐๐๐
๕	๐๐๐๐๒๕	ผาแดง (ต.มาบตาพุด อ.เมือง ระยอง)	๓	๓๘๒
๖	๐๐๐๐๔๑	เอเชีย (ต.บ้านฉาง อ.บ้านฉาง ระยอง)	๒๒	๕๓๓
๗	๐๐๐๐๔๒	ดับบลิวเอชเอตะวันออก (อ.มาบตาพุด ระยอง)	๖๔	๒,๗๙๘
๘	๐๐๐๐๔๓	ดับบลิวเอชเอ อีสเทิร์นซีบอร์ด ๔ (ต.แม่น้ำคู้ อ.ปลวกแดง ระยอง)	๑๐	๑,๕๒๘
๙	๐๐๐๐๔๔	หลักชัยเมืองยาง (ต.สำนักทอง อ.เมือง ระยอง)	๑๑	๕๒๗
๑๐	๐๐๐๐๔๕	อาร์ ไอ แอล (ต.มาบตาพุด อ.เมือง ระยอง)	๑๔	๓๕๔

ที่มา : สืบค้นจาก ระบบของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗

SMEs "วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม" จังหวัดระยอง (ปี ๒๕๖๔)

ประเภท	จำนวน(โรงงาน)	รายได้ (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
ขนาดย่อมหรือเล็ก	๗,๒๖๕	๒๖๐,๙๓๙	๔๕๗,๑๗๑
ขนาดกลาง	๑,๐๒๘	๕๑๕,๒๗๓	๒๘๑,๖๘๒
รวม	๘,๒๙๓	๗๗๖,๒๑๒	๗๓๘,๘๕๓

ที่มา: www.sme.go.th

วิเคราะห์ข้อมูลด้านอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

การพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดระยองจะเติบโตอีกมาก เนื่องจากนโยบายรัฐบาลสนับสนุนการลงทุนของต่างชาติหรือผู้ประกอบการในประเทศต่อเนื่องจากโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก (EASTERN SEABOARD) เป็นโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor D : EEC) โดยจังหวัดระยองกำหนดเป็นเมืองการศึกษาและวิทยาศาสตร์ เมืองนานาชาติ ธุรกิจทันสมัย และเมืองอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและอุตสาหกรรมพลังงาน สำหรับการพัฒนาในอุตสาหกรรมหลัก ๑๐ ประเภท ประกอบด้วย

๑. การต่อยอด ๕ อุตสาหกรรมเดิม (First S-Curve) คือ

- ๑) อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (Next-generation Automotive)
- ๒) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics)
- ๓) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Affluent, Medical and Wellness Tourism)
- ๔) การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture and Biotechnology)
- ๕) อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร (Food for the Future)

๒. การเดิม ๕ อุตสาหกรรมอนาคต (New S-Curve) ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมใหม่ที่ประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขันและมีผู้สนใจลงทุน ประกอบด้วย

- ๑) อุตสาหกรรมหุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม (Robotics) จะ
 - ๒) อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ (Aviation and Logistics)
 - ๓) อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (Biofuels and Biochemical)
 - ๔) อุตสาหกรรมดิจิทัล (Digital)
 - ๕) อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร (Medical Hub)
- โครงการหลักที่สำคัญ ๑๕ โครงการ ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในหลักการ
- ๑) โครงการหลักที่จำเป็นต้องเร่งดำเนินการในลำดับแรก จำนวน ๕ โครงการ

ประกอบด้วย

- (๑) การพัฒนารถไฟฟ้าความเร็วสูง เชื่อมต่อ ๓ สนามบิน
- (๒) การพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง ระยะที่ ๓
- (๓) การพัฒนาสนามบินอู่ตะเภาและการซ่อมบำรุงอากาศยาน
- (๔) พัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ ชิ้นส่วนยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ และหุ่นยนต์
- (๕) การขยายเมืองปัจจุบัน/สร้างเมืองใหม่

๒) โครงการสำคัญที่จำเป็นต้องเร่งดำเนินการในลำดับที่สอง จำนวน ๑๐ โครงการ เป็นโครงการที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเร่งรัดดำเนินการตามแผนงาน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ประกอบด้วย (๑) รถไฟฟ้าทางคู่ (๒) ทางหลวงสายใหม่ มอเตอร์เวย์ (๓) ท่าเรือมาบตาพุด เฟส ๓ (๔) ท่าเรือจุลเสม็ด (๕) อุตสาหกรรมอากาศยาน ซ่อมบำรุง และธุรกิจต่อเนื่อง (๖) ปิโตรเคมีขั้นสูงและอุตสาหกรรมชีวภาพ (๗) เกษตรแปรรูป (๘) การท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (๙) Global Business Hub/Free Economic Zone และ (๑๐) ระบบสาธารณูปโภค น้ำ พลังงาน ขยะ

จากการประเมินคาดว่าจะจะทำให้ GDP ประเทศขยายตัวร้อยละ ๕ ต่อปี เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้น ๑ แสนคนต่อปี จำนวนนักท่องเที่ยวจะเพิ่มขึ้นกว่า ๑๐ ล้านคนต่อปี เกิดฐานภาษีใหม่ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี จะมีการลงทุนภายในระยะเวลา ๕ ปี ประกอบด้วย

- การลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย (Super Cluster/Cluster/๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย) จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

- การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

- การก่อสร้างเมืองใหม่-โรงพยาบาล-โรงเรียน-ที่อยู่อาศัย ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

- การท่องเที่ยวคุณภาพ/เชิงคุณภาพอีก ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับพื้นที่ของจังหวัดระยองประกอบด้วย

๑. รายได้สู่พื้นที่ในรูปแบบกองทุนซึ่งจะมีการจัดตั้ง "กองทุนพัฒนาชุมชนและสิ่งแวดล้อม" เพื่อเข้าไปมีบทบาทในการพัฒนาพื้นที่ดูแลด้านสิ่งแวดล้อมชุมชนในเขตอุตสาหกรรมควบคู่กับการลงทุน โดยเงินกองทุนจะมาจากการเก็บค่าธรรมเนียมที่ให้บริการกับนักลงทุน

๒. พัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด ทั้งทางด้านอุตสาหกรรม ด้านเกษตรกรรม และด้านการท่องเที่ยว จากโครงสร้างพื้นฐานทางด้านการคมนาคมการเชื่อมโยงการพัฒนา เช่น รถไฟฟ้าทางคู่ รถไฟฟ้าความเร็วสูง การพัฒนาสนามบินอู่ตะเภา การสร้างปรับปรุงถนนสายต่าง ๆ ทั้งนี้ ระบบขนส่งขนาดใหญ่ล้วนสิ้นสุดปลายทางที่จังหวัดระยอง ซึ่งในระยะต่อไปจะทำให้มีประชาชน/นักท่องเที่ยว มาเดินทางมาจังหวัดระยองมากขึ้น เศรษฐกิจด้านอื่น ๆ เช่น การท่องเที่ยว การขายสินค้า การเกษตรจะดีขึ้นตามลำดับ

๓. กลุ่มธุรกิจได้ประโยชน์ต่อเนื่อง

ธุรกิจโลจิสติกส์ : เนื่องจากการพัฒนาระบบคมนาคม ทำให้โอกาสการลงทุนของเอกชน โดดเด่นในกลุ่มคลังสินค้าสมัยใหม่ นอกจากนั้น ยังช่วยส่งเสริมให้ภาคตะวันออกเป็นศูนย์กลางการขนส่งสินค้าเชื่อมระหว่างมหาสมุทรแปซิฟิกและมหาสมุทรอินเดียเข้าด้วยกัน

อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงและเคมีชีวภาพ : เนื่องจากประเทศไทยมีผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่หลากหลาย ทำให้เกิดโอกาสในการลงทุนธุรกิจเชื้อเพลิงชีวภาพตามนโยบาย Bio Economy

ธุรกิจท่องเที่ยว จากการพัฒนาเส้นทางรถไฟฟ้าความเร็วสูง และสนามบินอู่ตะเภา จะเป็นการดึงดูดเครื่องบินเช่าเหมาลำตรงสู่เมืองพัทยา โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวจีนและรัสเซียที่มีสัดส่วนถึง ๔๕% ของตลาดนักท่องเที่ยวในพัทยา อีกทั้ง การพัฒนาท่าเรือน้ำลึกจุลเสม็ด จะสามารถรองรับตลาดท่องเที่ยว สร้างรายได้ให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องมากกว่าเดิม

ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง เนื่องจากการสร้างเมืองใหม่ขึ้น จะส่งผลให้เกิดการกระจุกตัวของประชากรมากขึ้นตามพื้นที่ยุทธศาสตร์หลักการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เริ่มมีการลงทุนมากขึ้น ภายหลังจากที่มีการชะลอการลงทุนมาระยะเวลาหนึ่ง

จำนวนทุนจดทะเบียนภาคอุตสาหกรรม ในปี ๒๕๖๑ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๔.๐ พื้นที่รวมเป็นบวกจากปีก่อนที่หดตัวร้อยละ -๒.๓ ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก และโครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC : Eastern Economic Corridor) ๓ จังหวัด (ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา) ทำให้มีการขยายและลงทุนเพิ่มขึ้น โดยอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด ๓ อันดับแรกของจังหวัด ได้แก่ อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี การผลิตอื่น ๆ ประกอบด้วยการไม้ บด หรือย่อยหิน การทำเครื่องมือเครื่องใช้ หรืออุปกรณ์การแพทย์ โรงงานผลิตก๊าซ ซึ่งมีใช้ก๊าซธรรมชาติ เป็นต้น และอุตสาหกรรมผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้งการซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์ สำหรับปี ๒๕๖๒ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๕.๓

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

ทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดระยอง “ทิศทางการพัฒนา (Positioning)....”

“จังหวัดระยองเป็นเมืองที่มีการคิดและนำนวัตกรรมมาใช้ภายใต้บริบทการพัฒนา เป็นเมืองที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดี – เป็นเมืองที่มีสมดุลการพัฒนา – ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดย แนวคิดดังกล่าว เป็นการสร้างความมั่นใจว่าการพัฒนาจะเป็นไปในแนวทางที่ยั่งยืนและสร้างความสุขให้กับคนระยอง

กรอบแนวคิดการพัฒนาจังหวัดระยอง เป็นแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุภารกิจของจังหวัดโดยใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญานำทาง และคำนึงถึงบริบทการเปลี่ยนแปลงที่จะเป็นทั้งโอกาสและข้อจำกัดของการพัฒนาทั้งในปัจจุบันและอนาคต ดังนี้

- เป็นเมืองที่มีการคิดและนำนวัตกรรมมาใช้ภายใต้บริบทการพัฒนา ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ ในประเด็นการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ กำหนดการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกโดยมุ่งเน้นการพัฒนาพื้นที่พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ บนพื้นฐานการมีส่วนร่วม และได้รับการยอมรับจากชุมชน มีโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ บริการสังคม และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพและทั่วถึง สามารถสนับสนุนการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพของประชาชนควบคู่กับการพัฒนาภาคการผลิตต่างๆ ได้อย่างเกื้อกูลและยั่งยืน ซึ่งได้กำหนดแนวทางการพัฒนา โดยกำหนดแนวทาง คือ

๑. เร่งรัดการแก้ปัญหามลพิษและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เศรษฐกิจหลักให้เกิดผลในทางปฏิบัติ อย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะการกำกับดูแลตรวจสอบโรงงานอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามระเบียบกฎหมาย และมาตรฐานสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวดและต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ภาคประชาชน สถาบันการศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๒. สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ลดการปล่อยมลพิษจากแหล่งกำเนิด ลดการรั่วซึมของสารอันตรายร้ายง่าย โดยเฉพาะในพื้นที่มาบตาพุด และใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ขยายพื้นที่อุตสาหกรรมในรูปแบบนิคมอุตสาหกรรมเพื่อควบคุมผลกระทบสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมที่มีกระบวนการผลิตเชื่อมโยงกันเพื่อลดของเสียให้เหลือน้อยที่สุด

๓. เพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวทางทะเล ให้เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว ๒ ฝั่งทะเลอ่าวไทย และอันดามัน เพื่อเพิ่มโอกาสให้นักท่องเที่ยวคุณภาพมีจำนวนมากขึ้น

๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่ได้มาตรฐานเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และรองรับการเป็นฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศ ขยายขีดความสามารถของ

โครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งทุกรูปแบบ ให้บูรณาการและเชื่อมโยงกันทั้งระบบ เชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งทั้งทางบก ทางราง ทางเรือและอากาศ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงข่ายน้ำ (น้ำดิบ น้ำประปา) ระบบไฟฟ้า เทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดการสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะขยะ น้ำเสีย และปรับปรุงคุณภาพการศึกษาด้านอาชีวศึกษา วิศวกรรมและเทคโนโลยี เพื่อผลิตบุคลากรเฉพาะทางให้สอดคล้องกับความต้องการของกิจกรรมเศรษฐกิจในพื้นที่อย่างเหมาะสม และยกระดับบริการสาธารณสุขทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

๕. กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาให้แก่ประชาชนในพื้นที่ โดยส่งเสริมการเชื่อมโยงภาคเศรษฐกิจหลักกับเศรษฐกิจชุมชนในทุกภาคการผลิต ทั้งในภาคอุตสาหกรรม บริการ และการท่องเที่ยว วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และธุรกิจเพื่อสังคม

นโยบายทางด้านเศรษฐกิจตามโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC : Eastern Economic Corridor Development) โดยให้มีรายละเอียดครอบคลุม ได้แก่ (๑) การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่งที่เชื่อมโยงทั้งระบบ ด้านพลังงาน ด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งด้านการวิจัยและพัฒนา (๒) แผนดำเนินการด้านผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดิน แผนบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการขยะ และมลภาวะต่าง ๆ (๓) กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนและดึงดูดการลงทุนจากภาคเอกชน โดยเฉพาะการให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษี สิทธิการเช่าที่ดิน และการจัดหาแรงงาน รวมทั้งการจัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จการลงทุน (One Stop Service) เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนในการขออนุมัติอนุญาตการประกอบกิจการและให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ และ (๔) แผนการพัฒนาศูนย์ซ่อมบำรุงอากาศยาน

การพัฒนาโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor Development) ให้เป็นเขตเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน ดำเนินการใน ๓ จังหวัดภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ซึ่งจะมีการแบ่งเป็นเขตอุตสาหกรรม เขตพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เขตที่อยู่อาศัยโดยจังหวัดระยองถูกกำหนดให้เป็น “เมืองนานาชาติมาตรฐานโลก น่ายุติที่สุดในอาเซียน เมืองธุรกิจอุตสาหกรรมที่ทันสมัย เน้นการวิจัยด้านอาหาร ไบโอบีโอโนมี และปิโตรเคมี เคมีภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม” ซึ่งจะประกอบไปด้วย Super Cluster/Cluster ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคต พร้อมกับอุตสาหกรรมเป้าหมายอีก ๑๐ ประเภทคือ ๕ อุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ (First S-Curve) คือ ยานยนต์สมัยใหม่ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ท่องเที่ยวไฮเอนด์และเชิงสุขภาพ เกษตรเทคโนโลยีชีวภาพ และแปรรูปอาหาร กับ ๕ อุตสาหกรรมอนาคต (New S-Curve) คือ หุ่นยนต์เพื่อการผลิต การบินและโลจิสติกส์ เชื้อเพลิงชีวภาพ-เคมีชีวภาพ ดิจิตอล และอุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร โดยมุ่งหวังให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นแหล่งลงทุนหลักของประเทศโดยจะขยายพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมรองรับการลงทุนเชื่อมการลงทุนสู่ระเบียงเศรษฐกิจตะวันออกและทวาย และเชื่อมโยงทางน้ำไปถึงชายฝั่งทะเลกัมพูชา โดยสิ่งที่จะเกิดขึ้นในระยะต่อไปคือ จะมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับ เช่น การพัฒนาท่าอากาศยานนานาชาติอู่ตะเภา ระยอง – พัทยา เป็นสนามบินพาณิชย์แห่งที่ ๓ การก่อสร้างศูนย์ซ่อมบำรุงอากาศยาน การพัฒนาท่าเรือพาณิชย์สัตหีบใช้ประโยชน์ในภาคอุตสาหกรรมต่อเรือ และขนส่งผู้โดยสาร การขยายท่าเรือแหลมฉบังและท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด การพัฒนาโครงข่ายขนส่งทางบก เช่น ทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง รวมทั้งพัฒนาระบบราง เช่น โครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่ เป็นต้น

จะเห็นว่านโยบายดังกล่าว รัฐบาลจะเสริมสร้างศักยภาพด้านการค้า การลงทุนให้จังหวัดระยองอย่างมหาศาล แต่กระนั้นก็ตามก็อาจเกิดปัญหาตามมาอีกมาก โดยเฉพาะปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่แล้วในปัจจุบัน จึงถือเป็นโอกาสสำคัญที่ทุกภาคส่วนในจังหวัดระยองจะร่วมกัน

พัฒนาประสิทธิภาพ ทั้งทางด้าน การผลิต บุคลากร การสรรสร้างผลิตภัณฑ์ ฯลฯ โดยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ หรือค้นคิดนวัตกรรมแล้วนำมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด

- เป็นเมืองที่มีคุณภาพชีวิตดี (City of good and quality of life) เป็นการเสริมสร้างการพัฒนาจังหวัดระยองให้เป็นเมืองที่ประชาชนมีสุขภาพดี สวัสดิการดี อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี โดย

สุขภาพดี คือการมีสุขภาพดีทั้งทางกาย ใจ จิตวิญญาณ/ปัญญาและสังคม

สวัสดิการที่ดี คือประชาชนได้รับสวัสดิการจากภาครัฐตามสิทธิขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง ตลอดจนได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย และได้รับความช่วยเหลืออย่างทันทั่วถึง

สิ่งแวดล้อมที่ดี คือ สิ่งแวดล้อมน่าอยู่ ปลอดภัย มีสุขภาพที่ดี มีโครงสร้างของเมืองที่เหมาะสมกับสภาพภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมชุมชนรวมทั้งการจัดการโครงสร้างพื้นฐานที่ครบถ้วนและทั่วถึง

- มีพัฒนาอย่างสมดุล (balanced of development)

- การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจบนฐานความรู้ความคิดสร้างสรรค์และภูมิปัญญาภายใต้ปัจจัยสนับสนุนที่เอื้ออำนวย และระบบการแข่งขันที่เป็นธรรมมุ่งปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ เพื่อให้เป็นฐานเศรษฐกิจของประเทศที่เข้มแข็งและขยายตัวอย่างมีคุณภาพ

- ปรับเปลี่ยนการพัฒนาและการขยายตัวของอุตสาหกรรมจากภาพของอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดมลภาวะ ไปเป็นเมืองอุตสาหกรรมน่าอยู่ โดยนำแนวความคิดอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco-Industrial Town) มาใช้อย่างจริงจัง

- เพิ่มน้ำหนักให้กับการพัฒนาด้านสังคม สุขภาพสิ่งแวดล้อม การเกษตร การท่องเที่ยว และพาณิชย์กรรม เพื่อกลับไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจ 4 ขา ซึ่งเป็นพื้นฐานเศรษฐกิจและวิถีชีวิตของประชาชน เพื่อให้เกิดความสมดุลในการพัฒนาและการเจริญเติบโต

- เพิ่มศักยภาพการประกอบธุรกิจการค้า (พาณิชย์กรรม) อย่างกว้างขวาง ทั้งการค้าปลีกและการค้าส่งเพื่อให้มีความเข้มแข็งสามารถแข่งขันในเวทีอาเซียนได้

- น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy Philosophy) มาประยุกต์ใช้ในภาคีการพัฒนาให้กระจายไปทุกภาคส่วน โดย

- ภาครัฐ ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปณิธานนำทางในการขับเคลื่อนนโยบาย รัฐบาล นโยบายกระทรวง วางกฎระเบียบต่างๆ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันในสังคมให้เกิดความสมดุลและกระแสการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล

- ภาคธุรกิจเอกชน ให้ความสำคัญกับการพึ่งตนเองใช้วัตถุดิบในประเทศและภูมิปัญญาท้องถิ่น ลงทุนขยายกิจการอย่างค่อยเป็นค่อยไป แบ่งผลกำไรคืนสู่สังคมและดูแลพนักงานอย่างมีคุณธรรม

- ภาคเกษตร เน้นการนำเกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริไปประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายของครัวเรือน

- ภาคประชาชน เน้นการมีส่วนร่วม การพึ่งตนเอง พัฒนาวัฒนธรรมและคุณภาพชีวิตผ่านกระบวนการจัดทำแผนชุมชน สร้างแผนชุมชนที่มีคุณภาพเป็นภูมิคุ้มกันชุมชนเข้มแข็ง

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมและศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดระยอง

(๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors)

วิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จังหวัดระยอง โดยใช้หลักการ The McKinsey 7S Framework ซึ่งเป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบ ใน ๗ มิติ ได้แก่

๑) Structure (โครงสร้าง) หมายถึง การพิจารณาลักษณะขององค์กรมีประโยชน์ต่อการจัดทำกลยุทธ์ขององค์กร เนื่องจากถ้าโครงสร้างองค์กรมีความเหมาะสมและสอดคล้องต่อกลยุทธ์ที่เลือกใช้ก็จะเป็นจุดแข็งขององค์กร แต่ถ้าโครงสร้างขององค์กรไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับกลยุทธ์ที่เลือกใช้ก็จะเป็นจุดอ่อนขององค์กร

๒) Strategy (กลยุทธ์) หมายถึง กลยุทธ์ขององค์กร ได้แก่ กิจกรรมหรือการดำเนินงานต่างๆ ภายในองค์กรที่ได้ถูกวางแผนขึ้นเพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมภายนอกและภายในองค์กร

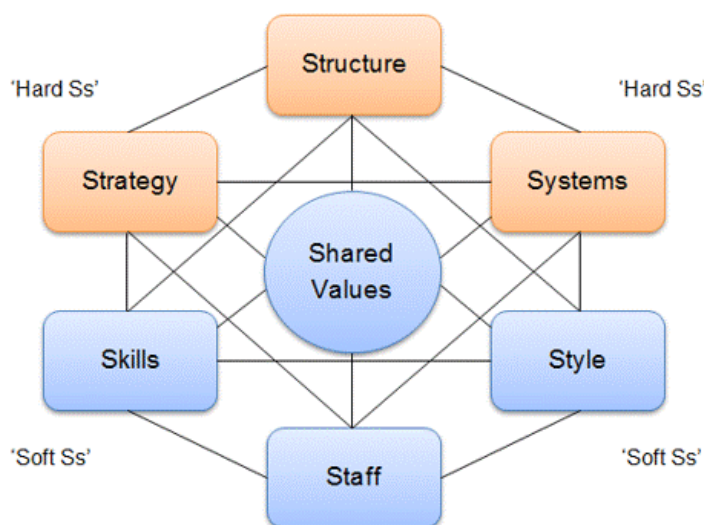
๓) Style (รูปแบบการบริหารจัดการ) หมายถึง บุคลิกของผู้บริหารระดับสูงสุด เนื่องจากการกระทำหรือพฤติกรรมของผู้บริหารระดับสูงจะมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของพนักงานในองค์กรมากกว่าคำพูดของผู้บริหาร

๔) Staff (บุคลากร/สมาชิกภายในองค์กร) หมายถึง บุคลากร/พนักงานทุกระดับภายในองค์กร รวมทั้งแบบแผนและพฤติกรรมต่างๆ ที่องค์กรแสดงและปฏิบัติต่อพนักงาน เป็นตัวขับเคลื่อนให้องค์กรประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมาย บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และจงรักภักดีต่อองค์กร ย่อมทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นระบบการบริหารบุคคลต้องดี มีคุณภาพ จึงจะได้บุคคลที่ดี

๕) Skill (ทักษะ) หมายถึง สิ่งที่องค์กรสามารถทำได้ดีกว่าองค์กรอื่นถือว่าเป็นความรู้ ความสามารถของพนักงาน เช่น ความสามารถและทักษะขององค์กรในการให้บริการผู้มารับบริการ ความสามารถในการดำเนินการให้คำปรึกษา แก้ไขปัญหาต่างๆ

๖) System (ระบบการทำงาน) หมายถึง ระบบหรือขั้นตอนการดำเนินงานภายในองค์กรทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการที่ช่วยให้องค์กรสามารถดำเนินการไปได้ เช่น ด้านงบประมาณและระบบบัญชี ระบบในการติดต่อสื่อสาร

๗) Shared Value (ค่านิยมร่วม) หมายถึง แนวคิดร่วมกัน ค่านิยม ความคาดหวังขององค์กร ซึ่งมักจะไม่ได้เขียนไว้อย่างเป็นทางการ เป็นแนวคิดพื้นฐานขององค์กรแต่ละแห่ง รวมทั้งสิ่งที่ต้องการจะให้องค์กรเป็นในอนาคตข้างหน้า

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑. Structure (โครงสร้างองค์กร)	
๑. มีโครงสร้าง และการบริหารงานที่ชัดเจน อย่างโปร่งใส และเป็นธรรม มีสถาบันการศึกษา วิจัย ทั้งภาครัฐและเอกชน หลายแห่งที่สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ ๒. จังหวัดมีพื้นที่และระบบสาธารณูปโภคเพียงพอสำหรับรองรับการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม/เขตประกอบการ อุตสาหกรรม/สวนอุตสาหกรรม ๓. มีพื้นที่และนิคมอุตสาหกรรมจำนวนมากที่พร้อมรองรับการลงทุนจากชาวไทยและต่างชาติ รวมถึงมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและโรงแรมที่พักที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยว และกลุ่มนักลงทุนที่เข้ามาเยือนในพื้นที่ได้มาก ๔. มีเส้นทางโลจิสติกส์ที่พร้อม รองรับการพัฒนาของภาคอุตสาหกรรม และเปิดตลาดการค้าไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก ทั้งทะเลและทางอากาศ เช่น สนามบินอู่ตะเภา ทำเรื่อน้ำลึกมาบตาพุด ๕. เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญและมีศักยภาพสูง และมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิต เช่น การประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี และเป็นแหล่งผลิตทรายแก้ว ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญของอุตสาหกรรม กระจก เซรามิก และการผลิตอื่นๆ ๖. เป็นแหล่งเกษตรกรรมที่อุดมสมบูรณ์ เหมาะในการปลูกพืชเศรษฐกิจ เช่น ทุเรียน เงาะ มังคุด ยางพารา และเป็นแหล่งผลิตอาหารทะเลสดและอาหารทะเลแปรรูป ๗. สร้างความร่วมมือระหว่าง Cluster ในอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัด กลุ่มจังหวัดและระดับประเทศ ๘. จังหวัดระยองเป็นพื้นที่ตั้งโรงงานไฟฟ้าจำนวนมาก	๑. การขยายตัวของสังคมเมืองอย่างรวดเร็วส่งผลให้การบริการโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ เช่น ไฟฟ้า ประปา ถนน และการเกิดอุบัติเหตุบนถนนเพิ่มขึ้น ปัญหาการจราจรหนาแน่น โดยเฉพาะพื้นที่เขตนิคมอุตสาหกรรมที่เป็นที่ตั้งของโรงงาน ๒. โครงสร้างประชากรจังหวัดระยอง เปลี่ยนแปลงสู่การเป็นสังคมสูงวัย แรงงานบางส่วนต้องอาศัยอยู่ในเรือนจำจากปัญหายาเสพติด ส่งผลให้ขาดแคลนแรงงาน ๓. ภาคอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ ยังขาดวิจัยและพัฒนา (Research & Development) เป็นผลให้ไม่สามารถสร้างนวัตกรรม องค์ความรู้ใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม จึงต้องพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างประเทศ ๔. ความเหลื่อมล้ำทางสังคม ระหว่างภาคอุตสาหกรรม และภาคเกษตรกรรม ค่าครองชีพสูงแต่การกระจายรายได้ค่อนข้างต่ำ ๕. ปัญหาการใช้สารเคมีและยาฆ่าแมลง เป็นจำนวนมากในการเกษตรเชิงพาณิชย์ ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของเกษตรกร ผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการน้ำยังไม่ครอบคลุมพื้นที่การเกษตร ทำให้ประสบปัญหาขาดแคลนนํ้า ส่งผลให้ผลผลิตการเกษตรลดลง
๒. Strategy (กลยุทธ์)	
จังหวัดมีการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ของพื้นที่ในการพัฒนาจังหวัดไปสู่วิสัยทัศน์ที่ตั้งไว้ โดยบุคลากรขององค์กรมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ มีการบริหารงานอย่างโปร่งใส และเป็นธรรม	๑. ขาดการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ยังไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้การส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม่ต่อเนื่อง
๓. Style (รูปแบบการบริหารจัดการ)	
๑. ผู้บริหารทุกระดับมีวิสัยทัศน์ ทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ในการบริหารงาน และร่วมกันแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างทันท่วงที ๒. มีการบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานในพื้นที่ จากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ๓. มีการพัฒนาปรับปรุงระบบฐานข้อมูลด้าน	๑. ขาดการประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เช่น ความพึงพอใจของผู้รับบริการกลุ่มเป้าหมาย ๒. การบริหารจัดการข้อมูลด้านสารสนเทศ (Information Management) ระหว่างภาคเอกชนกับภาครัฐ ไม่เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ

อุตสาหกรรมให้มีความเชื่อมโยงกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง	
๔. Staff (บุคลากร/สมาชิกภายในองค์กร)	
๑. หน่วยงานในจังหวัดมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานในสายงานที่รับผิดชอบ ๒. จังหวัดมีภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้าน ที่มีความรู้ที่หลากหลายทุกสาขาอาชีพ ร่วมนำเสนอหลักคิดวิธีแก้ปัญหา เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต สามารถนำไปใช้ปฏิบัติในระดับบุคคลและชุมชนในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี	๑. การปรับเปลี่ยนโยกย้ายตำแหน่งงานของบุคลากร ผู้ปฏิบัติงานบ่อยครั้ง ทำให้การดำเนินงานขาดความต่อเนื่อง ๒. บุคลากรส่วนหนึ่งมีการจัดจ้างแบบอัตราจ้างชั่วคราว ซึ่งอาจทำให้เกิดความรู้สึกไม่มั่นคง และการเปลี่ยนงาน
๕. Skill (ทักษะ)	
๑. จังหวัดมีหน่วยงานซึ่งมีหน้าที่กำกับ ดูแล การส่งเสริมอุตสาหกรรมในพื้นที่ และบุคลากรของหน่วยงานดังกล่าว มีความเข้าใจปัญหาของผู้ประกอบการได้ดี โดยเฉพาะ ปัญหา ด้านเทคนิค/วิศวกรรม มีหน่วยงานที่มีกฎหมายรองรับ ในการปฏิบัติงาน เช่น พ.ร.บ. โรงงาน/ พ.ร.บ. แร่	๑. จังหวัดขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะฝีมือในภาคอุตสาหกรรม เช่น ช่างเชื่อม ช่างไฟฟ้า และขาดแคลนแรงงานภาคเกษตรทำให้ต้องพึ่งพาแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน ๒. จังหวัดขาดบุคลากรที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านกฎหมาย ในการสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดการข้อร้องเรียนที่มีข้อกฎหมาย เข้ามาเกี่ยวข้อง ๓. ผู้ประกอบการSMEs ขาดการนำองค์ความรู้ และเทคโนโลยี มาประยุกต์ใช้ในกระบวนการจัดการของเสีย และการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจสำหรับภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่
๖. System (ระบบการทำงาน)	
๑. จังหวัดมีระบบฐานข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาอุตสาหกรรม เช่น ข้อมูลด้านโรงงานอุตสาหกรรม ด้านแรงงาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร ฯลฯ	๑. ระบบสารสนเทศไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ยังขาดการเชื่อมโยงข้อมูลให้เป็นระบบเดียวกัน ทั้งจังหวัด ๒. กฎหมายซ้ำซ้อน เป็นภาระให้ผู้ประกอบการดำเนินกิจการให้ถูกต้อง
๗. Shared Value (ค่านิยมร่วม)	
๑. มีการกำหนดและปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมจิตอาสาภายในหน่วยงานที่ชัดเจนมากขึ้น	๑. ยังไม่สามารถนำค่านิยมและวัฒนธรรมจิตอาสาไปปฏิบัติให้เกิดรูปธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก เป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ที่เป็นโอกาส (Opportunities) และ ภัยคุกคาม (Treats) ที่มีผลกระทบต่อการดำเนินงานการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง โดยหลักการ พื้นฐานและกรอบความคิดในการวิเคราะห์ได้ใช้หลัก PESTLE Analysis ซึ่งองค์ประกอบของ PESTLE มีดังนี้ 1. Politics (ด้านการเมือง) ๒. Economic (ด้านเศรษฐกิจ) ๓. Social (ด้านสังคม) ๔. Technology (ด้านเทคโนโลยี) ๕. Environment (ด้านสิ่งแวดล้อม) และ ๖. Legal (ด้านกฎหมาย)

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Treats)
๑. Political (ด้านการเมือง)	
๑. แนวโน้มความกังวลด้านความมั่นคงการเมืองระหว่างประเทศ และ ท่าทีของประเทศมหาอำนาจ สหรัฐอเมริกา ยุโรป และจีน ส่งผลต่อ ทำให้เกิดโอกาสจากการส่งออกอาหารไปยังต่างประเทศ	๑. ความขัดแย้งทางการเมืองและการชุมนุม ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศ และความเชื่อมั่นของนักลงทุนที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศ ๒. แนวโน้มการเลือกตั้งใหม่ของประเทศ อาจ ส่งผลต่อการกระตุ้น ความมั่นใจ หรือความชัดเจนต่อมาตรการภาครัฐ ๓. นโยบายการค้าเสรีที่รัฐบาลทำไว้กับประเทศ ต่างๆ เป็นเสมือนการเปิดช่องทางในการแข่งขันทางการค้า ให้ต่างประเทศมากขึ้น และการรวมตัวของกลุ่มประเทศ ส่งผลให้ภาครัฐต้องพิจารณาประเด็นสิทธิต่าง ๆ ที่เกิดจากการรวมกลุ่มประเทศ เพื่อไม่ให้เสียเปรียบ เช่น สิทธิ การถือครองที่ดินสำหรับต่างชาติ ๔. การกำหนดผังเมืองอาจเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในพื้นที่
๒. Economic (ด้านเศรษฐกิจ)	
๑. กรอบการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี นโยบายการขับเคลื่อนประเทศด้วย BCG Model ทำให้ธุรกิจและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเห็นแนวทางในการพัฒนาที่ชัดเจน ๒. นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ที่เน้นการส่งเสริมการลงทุนใน ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย S – Curve และ New S – Curve ทำให้รัฐบาลมีการพัฒนาระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ เครือข่ายคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงระหว่างจังหวัด และกลุ่มจังหวัด ส่งผลให้การ	๑. ความผันผวนของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก ส่งผลกระทบต่อต้นทุนในการผลิตและการขนส่ง โดยเฉพาะผลกระทบของค่าน้ำมันเชื้อเพลิงจากสถานการณ์ สู้รบระหว่าง รัสเซีย-ยูเครน ๒. การค้าโลกมีการแข่งขันรุนแรง มีกฎกติกาใหม่เกิดขึ้นตลอดเวลา รวมทั้งการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่าง ๆ ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการขยายตัวของภาค อุตสาหกรรม และการลงทุน

คมนาคม มีความสะดวก รวดเร็วมากขึ้น ๓. นโยบายการสนับสนุน Startup เปิดโอกาสให้เกิดผู้ประกอบการรุ่นใหม่ พัฒนาศักยภาพและความสามารถในการแข่งขัน ๔. แนวโน้มการลงทุนภาครัฐ และมาตรการประชาสังคมจากการ อดฉีดเม็ดเงินกระตุ้นเศรษฐกิจ ผ่านการลงทุนภาครัฐ และมาตรการ ช่วยเหลือต่าง ๆ ทำให้เกิดการกระตุ้นการใช้จ่ายภายในประเทศ ๕. มีการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs ๖. ความพร้อมของพื้นที่ในการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมและการเป็นฐานการผลิตของอุตสาหกรรมขนาดใหญ่	๓. การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ส่งผลต่อการชะลอตัวของเศรษฐกิจจังหวัด เนื่องจากจังหวัดระยองเป็นอุตสาหกรรม การส่งออก หากเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะ อเมริกาหรือยุโรปชะลอตัว จังหวัดจะได้รับผลกระทบค่อนข้างมาก ๔. นโยบายของรัฐบาลเรื่องการเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำ ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้นของภาคอุตสาหกรรม และการตัดสินใจที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศไทยของกลุ่มทุนต่างชาติ ๕. ผลกระทบจากเศรษฐกิจสหภาพยุโรปชะลอตัว ทำให้การส่งออกสินค้าไปยังสหภาพยุโรปลดลง
๓. Social (ด้านสังคม)	
๑. แนวโน้มการเพิ่มขึ้นและขยายตัวของแนวทางการศึกษาในปัจจุบัน เน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสร้างทักษะผู้เรียนศตวรรษที่ ๒๑ ความใส่ใจ การเรียนรู้พัฒนาตนเอง การเรียนรู้รูปแบบต่างๆ การให้ความสำคัญกับการศึกษาเพื่อพัฒนาตนเองและการสร้างอาชีพมากกว่า การศึกษาเพื่อรับปริญญา ๒. แนวโน้มการให้ความสำคัญกับสุขภาพ แนวคิดเมืองแห่งความสุข/ เมืองน่าอยู่ พัฒนาไปสู่การเป็นเมืองน่าอยู่ เมืองแห่งความสุข เมือง คุณธรรม ผสมผสานกับเมืองแห่งเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ๓. จากสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา ๒๐๑๙ ทำให้มีการยกระดับมาตรฐานสุขอนามัย เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อโรค ๔. ประชาชนเริ่มคุ้นเคยกับระบบการให้บริการผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้ช่องทางการเข้าถึง การบริการ มีต้นทุนต่ำลง และรวดเร็วมากขึ้น ๖. ผู้บริโภคมีการยอมรับและใช้สินค้าอุตสาหกรรมที่มีมาตรฐานมากขึ้น	๑. โครงสร้างแรงงานไม่สามารถสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรม เนื่องจากค่านิยม การศึกษาของคนไทยเน้นการศึกษา ในสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ ทำให้ทักษะที่ได้รับจากสถาน ศึกษา ไม่สอดคล้องกับ ทักษะที่ ตลาดแรงงานต้องการ และแรงงานในสถานประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม มีอัตราการเข้า-ออกสูง ๒. ศักยภาพการแข่งขันของประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สูงขึ้น ทำให้นักลงทุนต่างชาติเริ่มพิจารณาการ ย้ายฐานการลงทุนออกจากประเทศไทย ๓. การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างทั้งในด้าน เศรษฐกิจและสังคม รวมถึงผลกระทบจากวิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-๑๙ ทำให้แรงงานไทยเข้าสู่ภาวะการว่างงานเป็นจำนวนมาก

๔. Technology (ด้านเทคโนโลยี)	
๑. มีเทคโนโลยีให้เลือกอย่างหลากหลาย เอื้อต่อการเชื่อมโยงระบบงานเพื่ออำนวยความสะดวก รวดเร็ว และประหยัด ๒. การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและการสื่อสาร ทำให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงตลาดและผู้บริโภคมากขึ้น เนื่องจากมี platform ในการ เลือกซื้อขายในระบบออนไลน์ ๓. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีวัสดุ และนาโนเทคโนโลยี จะทำให้มีโอกาสในการปรับกระบวนการผลิตสินค้าให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย ทั้งในด้านเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประหยัดทรัพยากร ลดปริมาณของเสีย และมลพิษ	๑. ผู้ประกอบการบางส่วน โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศในการปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการผลิต ๒. ภัยของเทคโนโลยี ที่ส่งผลต่อความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศ ความปลอดภัยและการใช้ชีวิตของประชาชน เช่น การจารกรรมข้อมูลธุรกิจ ข้อมูลส่วนบุคคล การก่อการร้าย ข่ววปลอม แสกเกอร์ การหลอกลวงในรูปแบบต่าง ๆ ๓. ขาดการบูรณาการนำเทคโนโลยี มาใช้ในการบริหารจัดการฐานข้อมูลภาครัฐ
๕. Environment (ด้านสิ่งแวดล้อม)	
๑. กระแสนุรักษ์สิ่งแวดล้อม สร้างโอกาสในการผลิตสินค้า/บริการ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และการสร้างงาน หรือนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อตอบโจทย์ผู้บริโภคที่ใส่ใจเรื่องสิ่งแวดล้อม ๒. นโยบายการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ของรัฐบาล ทำให้เกิดการขยายตัวของอุตสาหกรรมสีเขียว	๑. การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมโลก ส่งผลให้ภูมิอากาศแปรปรวน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ทำให้ภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตร และการท่องเที่ยวต้องพัฒนาองค์ความรู้การผลิตเพื่อ รองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ๒. ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในการแก้ปัญหาการจัดการกากอุตสาหกรรมและมลพิษ
๖. Legal (ด้านกฎหมาย)	
๑. มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่เป็นประโยชน์ต่อการประกอบกิจการ เช่น กฎหมายแรงงาน กฎหมายการคุ้มครองผู้บริโภค กฎหมายเครื่องหมายการค้า	๑. กฎหมายในการประกอบการอุตสาหกรรม บางเรื่องมีความซับซ้อนและเป็นภาระของผู้ประกอบการ ๒. ข้อตกลงระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่อาจจำกัดความเป็นอิสระในการพัฒนาอุตสาหกรรม

(๓) TOWS Matrix

จุดแข็ง (Strength) S๑: ที่ตั้งของจังหวัดอยู่ใกล้ศูนย์กลางการคมนาคม S๒: เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญและมีศักยภาพสูง S๓: เป็นแหล่งเกษตรกรรมที่อุดมสมบูรณ์ S๔: มีสถาบันการศึกษา วิจัย ทั้งภาครัฐและเอกชน	จุดอ่อน (Weaknesses) W๑: โครงสร้างประชากรจังหวัดระยอง เปลี่ยนแปลงสู่การเป็นสังคมสูงวัย W๒: ภาคอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ และผู้ประกอบการ SMEs ยังขาดวิจัยและพัฒนา W๓: ขาดการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ W๔: ขาดการประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง W๕: การบริหารจัดการข้อมูลด้านสารสนเทศ (Information Management) ระหว่างภาคเอกชนกับภาครัฐ ไม่เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ W๖: จังหวัดขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะฝีมือในภาคอุตสาหกรรม W๗: ระบบสารสนเทศไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร
โอกาส (Opportunities) O๑: แนวโน้มความกังวลด้านความมั่นคงการเมืองระหว่างประเทศ O๒: กรอบการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี นโยบายการขับเคลื่อนประเทศด้วย BCG Model ทำให้ธุรกิจและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเห็นแนวทางในการพัฒนาที่ชัดเจน O๓: นโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ที่เน้นการส่งเสริมการลงทุนใน ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย O๔: นโยบายการสนับสนุน Startup O๕: มีการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs O๖: พัฒนาปรับปรุงระบบฐานข้อมูลด้านอุตสาหกรรมให้มีความเชื่อมโยงกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง	อุปสรรค (Treats) T๑: ความผันผวนของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก T๒: การค้าโลกมีการแข่งขันรุนแรง T๓: โครงสร้างแรงงานไม่สามารถสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรม T๔: ผู้ประกอบการบางส่วน โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศในการปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการผลิต T๕: ภัยของเทคโนโลยี ที่ส่งผลต่อความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศ ความปลอดภัยและการใช้ชีวิตของประชาชน T๖: ขาดการบูรณาการนำเทคโนโลยี มาใช้ในการบริหารจัดการฐานข้อมูลภาครัฐ T๗: การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมโลก T๘: ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในการแก้ปัญหาการจัดการกากอุตสาหกรรมและมลพิษ

กลยุทธ์เชิงป้องกัน S๔ T๑ T๒ T๓ T๔ ควรรนำองค์ความรู้และการวิจัยพัฒนาของภาคเอกชนมาใช้ประโยชน์แก่ภาคเศรษฐกิจโดยรวมให้มากขึ้น โดยยึดหลักธรรมาภิบาล โปร่งใส รวดเร็ว เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน S๓ T๗ ส่งเสริมการวิจัย และพัฒนาด้านการเกษตรกรรม โดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดระยอง เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโลก S๒ T๑ T๒ ส่งเสริมการนำพลังงานสะอาดเข้ามาใช้ในการผลิตภาคอุตสาหกรรมเพื่อลดต้นทุนการผลิตและลดผลกระทบจากราคาสินค้าและบริการที่ปรับตัวสูงขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มพลังงานซึ่งเป็นต้นทุนหลักในการผลิตภาคอุตสาหกรรม	กลยุทธ์เชิงรับ W๑ T๓ T๔ T๕ T๖ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น IoT AI มาใช้ในอุตสาหกรรมการผลิตมากขึ้น เพื่อแก้ปัญหาคาดแรงงาน W๒T๘ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับ BCG Model เพื่อรองรับการเสี่ยงจากภาคอุตสาหกรรม สามารถนำกลับมาใช้ให้เกิดประโยชน์ W๔ W๕ W๖ W๗ T๘ จัดทำฐานข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมโยงระหว่างภาครัฐและเอกชนในการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรมอย่างเป็นระบบ
กลยุทธ์เชิงรุก S๒ O๒ จังหวัดระยองเป็นแหล่งอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ และมีศักยภาพสูง อยู่ในพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจภาคตะวันออก ซึ่งมีระบบโลจิสติกส์ที่ครอบคลุม สะดวก รวดเร็ว S๒ S๓ S๔ O๓ สนับสนุนงานวิจัยเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูป และผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ S๓ O๑ เสริมสร้างช่องทางการตลาดในการส่งออกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดระยอง สู่ตลาดโลก	กลยุทธ์แก้ไข O๕ W๒ ส่งเสริมการวิจัยและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้กับผู้ประกอบการ SMEs โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน O๔ W๒ พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการและบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่องและตรงต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรม O๖ W๕ W๗ พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านสารสนเทศ ข้อมูลด้านอุตสาหกรรม ระหว่างภาคเอกชนกับภาครัฐให้มีความเชื่อมโยงกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง O๒ W๒ ผลักดันการนำภาคอุตสาหกรรม ขยะครัวเรือน หรือสิ่งปฏิกูลที่เกิดจากกระบวนการผลิตนำมาผลิตเป็นพลังงาน และส่งกลับไปใช้ในโรงงานและครัวเรือน เพื่อลดการปล่อยมลพิษสู่ชั้นบรรยากาศ

(๔) ความคาดหวังของผู้รับบริการ

กลุ่มผู้รับบริการ	ความคาดหวัง
โรงงานอุตสาหกรรมและเหมืองแร่	- กระบวนการออกใบอนุญาตต่างๆ มีความรวดเร็วและโปร่งใส - ความเสมอภาคและความเท่าเทียมในการปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - มีแนวนโยบายแผนพัฒนาจังหวัด และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน - ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการของตนมากขึ้น - การบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในการสนับสนุนให้สินค้าอุตสาหกรรมมีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และให้สิทธิประโยชน์แก่โรงงานอุตสาหกรรมที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม - การจัดสรรสวัสดิการหรือกองทุน เพื่อรองรับและแก้ไขปัญหาของโรงงานอุตสาหกรรมเมื่อได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติหรือผลกระทบทางเศรษฐกิจ - การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการอำนวยความสะดวกในการขอรับบริการอย่างเต็มรูปแบบเพื่อลดขั้นตอนในการติดต่อกับส่วนราชการและสะดวกต่อการจัดเก็บเอกสาร
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)	- การสนับสนุนสินเชื่อในการดำเนินธุรกิจ ในอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสม - ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการให้มีการบริหารจัดการได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ - เสริมสร้างความรู้และเพิ่มพูนประสบการณ์ให้กับผู้ประกอบการ - การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมใหม่ๆ ให้ผู้ประกอบการนำไปพัฒนากิจการ - การส่งเสริมพัฒนาตราสินค้า การควบคุมคุณภาพ การเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
ประชาชน/ผู้บริโภค	- ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานภาครัฐ ได้ครบถ้วนและถูกต้องมากขึ้น - ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลและตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายและการปฏิบัติงานของหน่วยงานรัฐมากขึ้น - การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการอำนวยความสะดวกในการขอรับบริการอยู่เพื่อลดขั้นตอนในการติดต่อกับส่วนราชการ
ชุมชน	- การร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อพัฒนาพื้นที่สู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศอย่างแท้จริง โรงงานบริเวณรอบชุมชนใส่ใจและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง นำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการประกอบการ และมีการดำเนินการด้าน CSR อย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างความเข้าใจและการรับรู้ข่าวสารให้กับชุมชน - การบูรณาการร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐในการเป็นศูนย์กลางในการให้บริการประชาชน (one stop service)
หน่วยงาน/สถานศึกษา	- มีข้อมูลสนับสนุนในด้านการศึกษา - มีข้อกำหนดแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงานอย่างชัดเจน - มีการปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายและข้อบังคับต่างๆ - มีการบูรณาการและประสานงาน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์การพัฒนาอุตสาหกรรมในภาพรวม

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๗

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์:

“พัฒนาอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม มุ่งสู่เศรษฐกิจชั้นนำและอุตสาหกรรมสีเขียว”

๓.๒.๒ พันธกิจ:

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็ง ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในแข่งขันได้ในตลาดโลก
- ๒) ส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มุ่งสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- ๓) บูรณาการดำเนินงานหน่วยงานภายในและภายนอกจังหวัดระยอง เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมาย

เป้าประสงค์

๑. ภาคอุตสาหกรรมมีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการประกอบกิจการ มีการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์มากขึ้น
๒. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม มีความเข้มแข็งทั้งด้านมาตรฐานการผลิตที่มีประสิทธิภาพ และคุณภาพของสินค้าสอดคล้องกับความต้องการของตลาดโลก ตลอดจนผลิตภัณฑ์มีตราสินค้าเป็นที่ยอมรับในอาเซียนและภูมิภาค
๓. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีศักยภาพในการประกอบธุรกิจ สร้างรายได้และการมีงานทำ ส่งผลต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในจังหวัดเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

๑. พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการและบุคลากรในภาคอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง และตรงต่อความต้องการ
๒. เสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการใช้ตราสินค้า และสร้างความมั่นใจและเป็นที่ยอมรับจากผู้บริโภคและตลาดทุกระดับ

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในสาขาอุตสาหกรรม	ร้อยละ	๓	๓	๓	๓	๓
๑.๒ จำนวนผู้ประกอบการรายใหม่และ/หรือจำนวนผู้ประกอบการรายเดิมได้รับการพัฒนา	ราย	๔๕	๔๕	๔๕	๔๕	๔๕
๑.๓ จำนวนผู้ประกอบการได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)	ราย	๓๕	๓๕	๓๕	๓๕	๓๕
๑.๔ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์วิสาหกิจชุมชน	ร้อยละ	๕	๕	๕	๕	๕

กลยุทธ์/โครงการ ที่จะดำเนินการแนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๑: ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรม

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	รวม	งบประมาณและปีงบประมาณที่ดำเนินการ				
		งบประมาณ (ล้านบาท)	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาขีด ความสามารถของ ผู้ประกอบการ และบุคลากรใน ภาคอุตสาหกรรม อย่างต่อเนื่องและ ตรงต่อความต้องการ	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการยกระดับศักยภาพ ผู้ประกอบการ SMEs และ วิสาหกิจชุมชน สู่ระบบ มาตรฐานสากล • โครงการเพิ่มศักยภาพ ผู้ประกอบการ SMEs และ วิสาหกิจชุมชน ด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม	๙.๗๖๐๐ ๙.๐๐๐๐		๔.๘๘๐๐ ๓.๐๐๐๐	๔.๘๘๐๐ ๓.๐๐๐๐		
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการ สนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพของอุตสาหกรรมใน ภูมิภาค • โครงการเพิ่มศักยภาพ ผู้ประกอบการ SMEs โดยใช้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม • โครงการพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ด้วย แนวคิด BCG	๒.๑๗๕๐ ๑.๔๗๓๕ ๑๗.๒๔๘๕	๐.๔๓๕๐ ๑.๔๗๓๕	๐.๔๓๕๐ ๓.๕๗๔๕	๐.๔๓๕๐ ๓.๕๗๔๕	๐.๔๓๕๐ ๓.๕๗๔๕	๐.๔๓๕๐
	โครงการที่ สอจ. ขอการ สนับสนุนงบประมาณจาก สำนักงานคณะกรรมการนโยบาย เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก • โครงการให้คำปรึกษาแนะนำเชิง ลึกด้านการส่งเสริมพัฒนาตาม แนวเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจ หมุนเวียนและเศรษฐกิจ หมุนเวียน (BCG Model)	๕.๒๙๘๔		๒.๖๔๙๒	๒.๖๔๙๒		
กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างแรงจูงใจให้ ผู้ประกอบการใช้ตรา สินค้า และสร้างความ มั่นใจและเป็นที่ ยอมรับจากผู้บริโภค และตลาดทุกระดับ	โครงการที่ สอจ. ขอรับการ สนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ชุมชน (มผช.)	๒.๓๕๔๕	๐.๔๗๐๙	๐.๔๗๐๙	๐.๔๗๐๙	๐.๔๗๐๙	๐.๔๗๐๙

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒: พัฒนาปัจจัยแวดล้อมและข้อมูลที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจและการลงทุนภาคอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

ปัจจัยแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐานมีความพร้อมและเอื้อประโยชน์ในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้ขยายตัวและเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์

๑. พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานรองรับอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมาย

๒. เผยแพร่ความรู้และอัปเดตข่าวสารด้านกฎหมาย ประกาศ หรือระเบียบที่เกี่ยวข้องและเป็นปัจจุบันให้ภาคธุรกิจทราบเป็นระยะ

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๒.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการลงทุนของภาคอุตสาหกรรม	ร้อยละ	๕	๕	๕	๕	๕
๒.๒ จำนวนผู้ประกอบการ SMEs เพิ่มขึ้นในแต่ละปี	ราย	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐
๒.๓ ร้อยละความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อปัจจัยแวดล้อม และข้อมูลที่เอื้อประโยชน์ในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม	ร้อยละ	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕

กลยุทธ์/โครงการ ที่จะดำเนินการในแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒: พัฒนาปัจจัยแวดล้อมและข้อมูลที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจและการลงทุนภาคอุตสาหกรรม

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	รวม	งบประมาณและปีงบประมาณที่ดำเนินการ				
		งบประมาณ (ล้านบาท)	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน รองรับอุตสาหกรรม กลุ่มเป้าหมาย	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการพัฒนาศักยภาพ ทะเลแปรรูป	๗.๑๐๐๐		๓.๕๕๐๐	๓.๕๕๐๐		
	โครงการที่ สอจ.ขอรับการ สนับสนุนงบประมาณจาก กระทรวง กรม • โครงการพัฒนาศักยภาพ ผู้ประกอบการ SMEs ด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม	๒.๙๔๗๐		๑.๔๗๓๕	๑.๔๗๓๕		
กลยุทธ์ที่ ๒ เผยแพร่ความรู้และอัปเดต ข่าวสารด้านกฎหมาย ประกาศ หรือระเบียบที่ เกี่ยวข้องและเป็นปัจจุบันให้ ภาคธุรกิจทราบเป็นระยะ	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการสร้างการรับรู้และ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารผ่าน แอปพลิเคชัน	๐.๕๕๖๐			๐.๕๕๖๐		

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ : เสริมสร้างอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรับผิดชอบต่อชุมชน/สังคม
เป้าประสงค์

ภาคอุตสาหกรรมมีการบริหารจัดการที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านมลพิษและสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อชุมชนรอบข้าง

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมสถานประกอบการ ประกอบกิจการโดยมีเกณฑ์มาตรฐานความปลอดภัยที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน
๒. ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรมครบวงจร

ตัวชี้วัด	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมาย					
		๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๓.๑ จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวเพิ่มขึ้น	โรงงาน	๓๕	๓๕	๓๕	๓๕	๓๕	๓๕
๓.๒ จำนวนสถานประกอบการผ่านเกณฑ์ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นในแต่ละปี	โรงงาน	๕	๕	๕	๕	๕	๕
๓.๓ ร้อยละความพึงพอใจของชุมชนต่อการประกอบการของโรงงาน	ร้อยละ	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕	๘๕
๓.๔ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของสมาชิกเครือข่ายความร่วมมือในการเฝ้าระวังปัญหาสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยภาคอุตสาหกรรม	ร้อยละ	๑๕.๐	๑๕.๐	๑๕.๐	๑๕.๐	๑๕.๐	๑๕.๐

กลยุทธ์/โครงการ ที่จะดำเนินการในแนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓: เสริมสร้างอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรับผิดชอบต่อชุมชน/สังคม

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	รวม	งบประมาณและปีงบประมาณที่ดำเนินการ				
		งบประมาณ (ล้านบาท)	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมสถานประกอบการ ประกอบกิจการโดยมีเกณฑ์ มาตรฐานความปลอดภัยที่ไม่ส่ง ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและ ชุมชน	โครงการที่ สจ. ของงบประมาณ จังหวัด • โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขันผู้ประกอบการ SMEs ตาม กรอบแนวคิด BCG • โครงการพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs และวิสาหกิจชุมชน ที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม (Green SMEs & OTOP) ด้วยแนวคิด BCG ให้ ผู้ประกอบการ SMEs OTOP และ วิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดระยอง	๕.๒๙๘๔ ๑๑.๐๕๔๐		๒.๖๔๙๒ ๕.๕๒๗๐	๒.๖๔๙๒ ๕.๕๒๗๐		
	โครงการที่ สจ. ขอรับการสนับสนุน งบประมาณกระทรวง กรม • โครงการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม สถานประกอบการอุตสาหกรรม • โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถาน ประกอบการจังหวัดระยองสู่ อุตสาหกรรมสีเขียว • โครงการพัฒนาและยกระดับการ เป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town)	๐.๓๓๔๕ ๐.๒๗๑๕ ๑๑.๐๓๗๖	๐.๐๖๖๙ ๐.๐๕๔๓ ๒.๗๕๙๔	๐.๐๖๖๙ ๐.๐๕๔๓ ๒.๗๕๙๔	๐.๐๖๖๙ ๐.๐๕๔๓ ๒.๗๕๙๔	๐.๐๖๖๙ ๐.๐๕๔๓ ๒.๗๕๙๔	๐.๐๖๖๙ ๐.๐๕๔๓ ๒.๗๕๙๔
กลยุทธ์ที่ ๒ สนับสนุนการบริหารจัดการกาก อุตสาหกรรม ครบวงจร	โครงการที่ สจ. ของงบประมาณ จังหวัด • โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์และ กระบวนการผลิต ภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคม และสิ่งแวดล้อม • โครงการพัฒนาและยกระดับการ เป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) • โครงการพลอยได้-พาสูข	๖.๙๐๐ ๒๔.๑๒๘๐ ๑.๘๐๐๐		๖.๙๐๐ ๖.๐๓๒๐ ๑.๘๐๐๐	๖.๙๐๐ ๖.๐๓๒๐ ๑.๘๐๐๐		
	โครงการที่ขอรับการสนับสนุน งบประมาณจากกองทุนพัฒนาไฟฟ้า เขตนิคมอุตสาหกรรม มาบตาพุด • โครงการพัฒนาและยกระดับการ เป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) • โครงการผลิตปุ๋ยอัดเม็ดจากขยะ อินทรีย์	๐.๖๐๐๐ ๙.๐๐๐๐		๐.๓๐๐๐ ๓.๐๐๐๐	๐.๓๐๐๐ ๓.๐๐๐๐		๓.๐๐๐๐

เป้าหมายในการพัฒนาจังหวัด

การดำเนินการภายใต้สถานการณ์และความเสี่ยงซึ่งเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงทั้งระดับจังหวัดในและนอกประเทศ โดยเฉพาะภาวะความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดระยองที่เป็นไปอย่างรวดเร็วจากนโยบายเร่งรัดของรัฐบาล และส่งผลกระทบอย่างชัดเจนต่อจังหวัดทั้งเชิงบวกและลบ

กรอบแนวคิดสำคัญในการพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๖๗ ยังคงเชื่อมโยงกัน แผนพัฒนาจังหวัดฉบับที่ผ่านมา คือ **“จังหวัดระยอง – เป็นเมืองที่มีการคิดและนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนา - เป็นเมืองที่ประชาชนอยู่ดีมีสุขมีคุณภาพชีวิตดี - เป็นเมืองที่มีการใช้ทรัพยากรอย่างพอเพียงและเกิดประโยชน์สูงสุด - เป็นเมืองที่มีพัฒนาเท่าทันสถานการณ์ - เป็นเมืองที่สร้างสมดุลการพัฒนา”** โดยแนวคิดดังกล่าว เป็นการสร้างความมั่นใจว่าการพัฒนาจะเป็นไปในแนวทางที่ยั่งยืนและสร้างความสุขให้กับคนระยอง

กรอบแนวคิดการพัฒนาจังหวัดระยอง เป็นแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุภารกิจของจังหวัด โดยใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญานาทาง และคำนึงถึงบริบทการเปลี่ยนแปลงที่จะเป็นทั้งโอกาสและข้อจำกัดของการพัฒนาทั้งในปัจจุบันและอนาคต ดังนี้

- **นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้อย่างได้บริบทการพัฒนา** สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการเป็น Thailand ๔.๐ และเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กาหนดการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกเป็นเขตพัฒนาพิเศษ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาพื้นที่พื้นที่บริเวณ ๓ จังหวัด คือชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ให้เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมสมัยใหม่ของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่บนพื้นฐานการมีส่วนร่วม และได้รับการยอมรับจากชุมชน มีโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่ง ระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ บริการสังคม และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพและทั่วถึง สามารถสนับสนุนการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของประชาชน ควบคู่กับการพัฒนาภาคการผลิตต่างๆ ได้อย่างเกื้อกูลและยั่งยืน ซึ่งได้กาหนดแนวทางการพัฒนา โดยกาหนดแนวทาง คือ

๑. เร่งรัดการแก้ปัญหามลพิษและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะการกากับดูแลตรวจสอบโรงงานอุตสาหกรรมให้ดาเนินการตามระเบียบกฎหมาย และมาตรฐานสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวดและต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ภาคประชาชน สถาบันการศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๒. สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ลดการปล่อยมลพิษจากแหล่งกาเนิด ลดการรั่วซึมของสารอันตรายระเหยง่าย โดยเฉพาะในพื้นที่มาบตาพุด และใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ขยายพื้นที่อุตสาหกรรมในรูปแบบนิคมอุตสาหกรรมเพื่อควบคุมผลกระทบสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการพัฒนาคลุ่มอุตสาหกรรมที่มีกระบวนการผลิตเชื่อมโยงกันเพื่อลดของเสียให้เหลือน้อยที่สุด

๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่ได้มาตรฐานเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และรองรับการเป็นฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศ ขยายขีดความสามารถของโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งทุกรูปแบบให้บูรณาการและเชื่อมโยงกันทั้งระบบ เชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งทั้งทางบก ทางราง ทางเรือและอากาศ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงข่ายน้ำ ระบบไฟฟ้า เทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดการสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะขยะ น้ำเสีย และปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ด้านอาชีวศึกษา วิศวกรรมและเทคโนโลยี เพื่อผลิตบุคลากรเฉพาะทางให้สอดคล้องกับความต้องการของกิจกรรมเศรษฐกิจในพื้นที่อย่างเหมาะสมและยกระดับบริการสาธารณสุขทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

๕. กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาให้แก่ประชาชนในพื้นที่ โดยส่งเสริมการเชื่อมโยงภาคเศรษฐกิจหลักกับเศรษฐกิจชุมชนในทุกภาคการผลิต ทั้งในภาคอุตสาหกรรม บริการ และ การท่องเที่ยว วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และธุรกิจเพื่อสังคม

๖. สนับสนุนการพัฒนาตามโครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor Development) จังหวัดระยองถูกกำหนดให้เป็น “**เมืองนานาชาติมาตรฐานโลก น่ายุติที่สุดในอาเซียน เมืองธุรกิจอุตสาหกรรมที่ทันสมัย เน้นการวิจัยด้านอาหาร ไบโอบีโอเทคโนโลยีและปิโตรเคมี เคมีภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม**” ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคต พร้อมกับอุตสาหกรรมเป้าหมายอีก ๑๒ ประเภทคือ ๕ อุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ (First S-Curve) ๗ อุตสาหกรรมอนาคต (New S-Curve) จะเสริมสร้างศักยภาพด้านการค้า การลงทุนให้จังหวัดระยองอย่างมหาศาล จึงถือเป็นโอกาสสำคัญที่ทุกภาคส่วนจะร่วมกันพัฒนาประสิทธิภาพ ทั้งทางด้านการผลิต บุคลากร การสร้างผลิตภัณฑ์ ฯลฯ โดยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ หรือค้นคิดนวัตกรรมแล้วนำมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด

● **ประชาชนอยู่ดีมีสุขมีคุณภาพชีวิตดี** เป็นการเสริมสร้างการพัฒนาจังหวัดระยองให้เป็นเมืองที่ประชาชนมีสุขภาพดี สวัสดิการดี อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี โดย

สุขภาพดี คือ ประชาชนมีความสุขสบายทั้งทางด้านร่างกาย และวัตถุ ทางด้านร่างกาย ได้แก่ การมีสุขภาพสมบูรณ์ แข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ทางด้านวัตถุ ได้แก่ การมีบ้านน่ายู่ มีอาหารที่ดี มีเครื่องอำนวยความสะดวก

สวัสดิการที่ดี คือ ประชาชนทุกคนได้รับสวัสดิการรัฐอย่างเท่าเทียมกันและครอบคลุม ได้รับสวัสดิการที่หลากหลายและครอบคลุมคนกลุ่มต่างๆ ตลอดช่วงชีวิตเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เช่น สวัสดิการด้านการศึกษา สวัสดิการด้านสุขภาพ ตลอดจนได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย และได้รับความช่วยเหลืออย่างทั่วถึงที่ ซึ่งจะสามารถแก้ไขปัญหาความไม่เสมอภาคทางสังคม ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจระดับรากหญ้าได้

สิ่งแวดล้อมที่ดี คือ สิ่งแวดล้อมน่ายู่ ปลอดภัย มีสุขภาพที่ดี มีโครงสร้างของเมืองที่เหมาะสมกับสภาพภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมชุมชนรวมทั้งการจัดการโครงสร้างพื้นฐานที่ครบถ้วนและทั่วถึง

● **สร้างสมดุลการพัฒนา**

- การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจบนฐานความรู้ความคิดสร้างสรรค์และภูมิปัญญาภายใต้ปัจจัยสนับสนุนที่เอื้ออำนวยและระบบการแข่งขันที่เป็นธรรมมุ่งปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ เพื่อให้เป็นฐานเศรษฐกิจของประเทศที่เข้มแข็งและขยายตัวอย่างมีคุณภาพ

- ปรับเปลี่ยนการพัฒนาและการขยายตัวของอุตสาหกรรมจากภาพของอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดมลภาวะ ไปเป็นเมืองอุตสาหกรรมน่ายู่ โดยนำแนวความคิดอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco-Industrial Town) มาใช้อย่างจริงจัง

- เพิ่มน้ำหนักให้กับการพัฒนาด้านสังคม สุขภาพสิ่งแวดล้อม การเกษตร การท่องเที่ยว และพาณิชย์กรรม เพื่อกลับไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจ ๔ ขา ซึ่งเป็นพื้นฐานเศรษฐกิจและวิถีชีวิตของประชาชนเพื่อให้เกิดความสมดุลในการพัฒนาและการเจริญเติบโต

- เพิ่มศักยภาพการประกอบธุรกิจการค้า (พาณิชย์กรรม) อย่างกว้างขวาง ทั้งการค้าปลีกและการค้าส่งเพื่อให้มีความเข้มแข็งสามารถแข่งขันในเวทีอาเซียนได้

- **มีการพัฒนาเท่าทันสถานการณ์**

- โลกปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทกับการใช้ชีวิตประจำวัน การทำงานที่ถูกแทนที่ด้วยเทคโนโลยี ทำให้ทักษะการทำงานแบบเก่าอาจใช้ไม่ได้สำหรับการทำงานในอนาคต ผู้ที่สามารถปรับตัวโดยใช้ทักษะต่าง ๆ ที่เหมาะสมในการรับมือกับสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นจึงจะสามารถปรับการทำงานได้เท่าทันโลกที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งยังมีประชาชนอีกจำนวนไม่น้อย ที่ไม่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้ เนื่องจากขาดทรัพยากร ขาดความรู้ หรือความพร้อมในด้านกายภาพ การแก้ไขปัญหาช่องว่างทางด้านเทคโนโลยี ตลอดจนการพัฒนาทักษะด้านสารสนเทศ ที่จะช่วยให้การเรียนรู้และรับข่าวสารผ่านทางเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นไปอย่างคล่องตัวควบคู่ไปกับมีความตระหนักรู้เท่าทันสื่อ

- ก่อนสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด-๑๙) ในแง่การพัฒนาประเทศและเศรษฐกิจ ประเทศไทยได้เผชิญวิกฤติมาหลายครั้ง แต่โควิด-๑๙ ถือปรากฏการณ์ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมหากาฬ เพราะเป็นการระบาดใหญ่ทั่วโลก ส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างรุนแรงในระยะสั้น เนื่องจากโควิด-๑๙ เป็นโรคอุบัติใหม่ที่เรายังไม่รู้จักมาก่อน ส่งผลต่อวิถีชีวิต การทำงาน การดำเนินชีวิตประจำวัน การเกิดขึ้น จึงเป็นสถานการณ์ที่หลายคนคาดว่าจะเป็นขาลงพอสมควร จนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างถาวรในหลายพฤติกรรมของผู้คน จึงจำเป็นต้องป้องกันตนเองเพื่อให้มีชีวิตรอดด้วยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดำรงชีวิตที่ผิดไปจากวิถีเดิม โดยมีการปรับหาวิธีการดำรงชีวิตแบบใหม่เพื่อให้ปลอดภัยจากการติดเชื้อ ควบคู่ไปกับการพยายามรักษาและฟื้นฟูศักยภาพทางเศรษฐกิจและธุรกิจ นำไปสู่การสรรค์สร้างสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ เทคโนโลยีใหม่ๆ มีการปรับแนวคิด วิสัยทัศน์ วิธีการจัดการ ตลอดจนพฤติกรรมที่เคยทำมาเป็นกิจวัตร

- **ใช้ทรัพยากรอย่างพอเพียงและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในภาคีการพัฒนาให้กระจายไปทุกภาคส่วน โดย**

- **ภาครัฐ** ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญานาทางในการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวง วางกฎระเบียบต่างๆ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันในสังคมให้เกิดความสมดุลและกระแสการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล

- **ภาคธุรกิจเอกชน** ให้ความสำคัญกับการพึ่งตนเองใช้วัตถุดิบในประเทศและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ลงทุนขยายกิจการอย่างค่อยเป็นค่อยไป แบ่งผลกำไรคืนสู่สังคมและดูแลพนักงานอย่างมีคุณธรรม

- **ภาคเกษตร** เน้นการนาเกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริไปประยุกต์ใช้ เพื่อเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายของครัวเรือน

- **ภาคประชาชน** เน้นการมีส่วนร่วม การพึ่งตนเอง พัฒนาวัฒนธรรมและคุณภาพชีวิตผ่านกระบวนการจัดทำแผนชุมชน สร้างแผนชุมชนที่มีคุณภาพเป็นภูมิคุ้มกันชุมชนเข้มแข็ง

๑. เป้าหมายในการพัฒนาจังหวัดปี ๒๕๖๖ -๒๕๗๐

เทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวหน้า พัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืนบนพื้นฐานของความพอเพียง
Advance technology and innovation, balanced and sustainable development and
Based on the sufficiency economy

๒. ตัวชี้วัดตามเป้าหมาย

๑) เศรษฐกิจมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคอุตสาหกรรม ภาคการเกษตรกรรม ภาคการท่องเที่ยว ภาคพาณิชย์ยกรรม เป็นไปอย่างสมดุล

๒) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสุขภาพดี มีโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีความมั่นคงในชีวิต

๓) ทรัพยากรธรรมชาติมีการใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด ทุกภาคส่วนดำเนินกิจกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม บนพื้นฐานการมีส่วนร่วม

๔) มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาอย่างเหมาะสมและสามารถปรับตัวการพัฒนาให้เท่าทันสถานการณ์ทั้งภายนอกและภายใน

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

ลำดับ ที่	โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	วงเงิน งบประมาณ (บาท)
๑.	โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่าย ความร่วมมือ ด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘	งบกระทรวง	๑๒๒,๙๐๐
๒.	โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค	งบกระทรวง	๓๖๐,๐๐๐
๓.	โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR)	งบกระทรวง	๕๐๐,๐๐๐
๔.	โครงการยกระดับธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (OPOAI-C Next Steps)	งบกระทรวง	๑๗๙,๖๐๐
๕.	โครงการจัดตั้งผู้ประกอบการจากช่างชุมชน	งบกระทรวง	๑๕๖,๐๐๐
๖.	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพ การกำกับ ดูแล และส่งเสริมการ ประกอบการเหมืองแร่ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ “เหมืองแร่ดีคู่ ชุมชน” จังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘	งบกระทรวง	๒๒๖,๐๒๐
๗.	โครงการค่าใช้จ่ายในการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนเพื่อพัฒนาการ ประกอบการให้เป็นมิตรกับชุมชน และสิ่งแวดล้อม จังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘	งบกระทรวง	๗๘,๐๐๐

**๑. โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือ
ด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘**

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือ ด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ช่วยทำให้การบริหารจัดการองค์กรอย่างถูกต้องและเหมาะสม เกิดกลไกเครือข่ายทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน สร้างการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือร่วมแก้ไขปัญหาจากการประกอบการ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อพัฒนาสถานประกอบการให้ดำเนินธุรกิจตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ให้สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนโดยรอบได้อย่างเป็นมิตรและยั่งยืน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	- กลุ่มเป้าหมาย ๕๐ คน ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้การส่งเสริมธรรมาภิบาลและการจัดการสิ่งแวดล้อม - สถานประกอบการได้รับการส่งเสริมให้ดำเนินธุรกิจตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑ สถานประกอบการโรงงาน
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	มีการดำเนินการครบถ้วนตามผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เชื่อมโยงกับแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมของจังหวัดระยอง
๗. ระยะเวลา	ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๗ – เดือนกันยายน ๒๕๖๘
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้การส่งเสริมธรรมาภิบาลและการจัดการสิ่งแวดล้อม ๒. กิจกรรมศึกษาดูงานสถานประกอบการต้นแบบด้านสิ่งแวดล้อม
๙. งบประมาณ	๑๒๒,๙๐๐ บาท (หนึ่งแสนสองหมื่นสองพันเก้าร้อยบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

๒. โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	การส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของรัฐบาล ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมได้มีนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน ผ่านการขับเคลื่อน ๔ มิติ ได้แก่ ๑. ความสำเร็จทางธุรกิจเปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจ มุ่งให้ผู้ประกอบการมีกำไรในการดำเนินธุรกิจ ๒. ความอยู่ดีกับสังคมโดยรวมส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างสถานประกอบการ ชุมชน และสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างเป็นมิตรและมีความสุข ๓. ความลงตัวกับกติกาสากล ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว เพื่อโอกาสทางธุรกิจ มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอนตอบโจทย์ไทยและประชาคมโลก ๔. การกระจายรายได้สู่ชุมชนที่ตั้ง ด้วยการกระจายรายได้ และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง มุ่งเน้นส่งเสริมผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม วิสาหกิจชุมชน ประชาชนที่อยู่รอบโรงงานอุตสาหกรรม ด้วยการดำเนินกิจกรรมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ กิจกรรมการออกเยี่ยมพบปะผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายเพื่อสำรวจความต้องการ การให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้น เพื่อให้เกิดการสร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ร่วมกันตลอดจนการพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบรรจุภัณฑ์ให้แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน การให้คำปรึกษาเชิงลึก การให้บริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงานเพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน รวมทั้งการส่งเสริมผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับการส่งเสริมผ่านโครงการเชื่อมโยง 4 มิติ ตามแนวคิด MIND ของกระทรวงอุตสาหกรรม

๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมพื้นที่จังหวัดระยอง ให้สอดคล้อง กับนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างสมดุลและยั่งยืนใน ๔ มิติ กระทรวงอุตสาหกรรม และจังหวัด ๒. เพื่อส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการพื้นที่จังหวัดระยอง ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้อง และพัฒนาให้ได้รับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) อุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) และมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) รวมถึงการส่งเสริมพัฒนาด้านบรรจุภัณฑ์ต้นแบบที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุน ๓. เพื่อส่งเสริมสนับสนุนทางวิชาการ ตลอดจนให้คำปรึกษาในการพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนและประชาชน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. กิจกรรมออกเยี่ยม สํารวจและวิเคราะห์ศักยภาพการดำเนินการ เพื่อศึกษา สํารวจและวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด ทั้งในด้านการเชื่อมโยง ๔ มิติ ตามแนวคิด MIND เป้าหมาย ๑๐๐ ราย ๒. กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ กฎระเบียบ และแนวคิดการเชื่อมโยง ๔ มิติ ตามแนวคิด MIND (จัดอบรม Online จำนวน ๑ หลักสูตร) เป้าหมาย ๑๕๐ ราย ๓. กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึก เฉพาะทาง เป้าหมาย ๓๐๐ ราย ๔. กิจกรรมให้บริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน เป้าหมาย ๕๐ ราย
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. กิจกรรมออกเยี่ยม สํารวจและวิเคราะห์ศักยภาพการดำเนินการ เพื่อศึกษา สํารวจและวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด ทั้งในด้านการเชื่อมโยง ๔ มิติ ตามแนวคิด MIND เป้าหมาย ๑๐๐ ราย

	๒. กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ กฎระเบียบ และแนวคิดการเชื่อมโยง ๔ มิติ ตามแนวคิด MIND (จัดอบรม Online จำนวน ๑ หลักสูตร) เป้าหมาย ๑๕๐ ราย ๓. กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึก เฉพาะทาง เป้าหมาย ๓๐๐ ราย ๔. กิจกรรมให้บริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับ ชุมชน เป้าหมาย ๕๐ ราย
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่ม จังหวัด	พัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายให้เป็นกำลังหลักในการ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจสีเขียวของภาคตะวันออก
๗. ระยะเวลา	๒๗๐ วัน
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมออกเยี่ยม สํารวจและวิเคราะห์ศักยภาพ การดำเนินการ เพื่อศึกษา สํารวจและวิเคราะห์ศักยภาพ อุตสาหกรรมในจังหวัด ทั้งในด้านการเชื่อมโยง ๔ มิติ ตามแนวคิด MIND ๒. กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ กฎระเบียบ และแนวคิดการเชื่อมโยง ๔ มิติ ตามแนวคิด MIND (จัดอบรม Online จำนวน ๑ หลักสูตร) ๓. กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึก เฉพาะทาง ดังนี้ (๑) ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้น (ข้อกฎหมาย เบื้องต้น / ข้อมูลการประกอบการอุตสาหกรรม) (๒) ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกเฉพาะทาง (ผู้ประกอบการ SME วิสาหกิจชุมชน การแนะนำเรื่อง มาตรฐาน) ๔. กิจกรรมให้บริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับ ชุมชน
๙. งบประมาณ	๓๖๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

๓. โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ด้วยยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมได้มุ่งเน้น การสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) หมายเหตุที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้ โดยมุ่งเน้นปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานรากและเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง การสร้างเสริมสภาพแวดล้อมและกลไกที่เหมาะสมต่อการประกอบธุรกิจ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการ เศรษฐกิจฐานราก ให้ความสำคัญกับผู้ประกอบการและชุมชน ในการนำความรู้และทรัพยากรในพื้นที่มาผลิตเป็นสินค้าและบริการ เพื่อเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจฐานราก ผู้ประกอบการ และชุมชนโดยรอบ ให้สามารถสร้างอาชีพและกระจายรายได้สู่ชุมชน ด้วยเหตุผลดังกล่าว สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้ขับเคลื่อนการดำเนินการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ และยกระดับขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน ด้วยการ “ปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน” โดยการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม หรือวิสาหกิจขนาดกลาง หรือผู้ประกอบการรายย่อย ทั้งในด้านการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการ การจัดการตลาดหรือการขาย การพัฒนาผลิตภัณฑ์ สินค้าและบริการของชุมชน ดังนั้น สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้จัดทำกิจกรรมการถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการคู่ชุมชน ภายใต้โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR) ขึ้น เพื่อส่งเสริมและ

	พัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการในพื้นที่ให้สามารถต่อยอดการพัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์และบริการชุมชนให้มียอดขายหรือรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยการสร้างนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบนำไปสู่การเชื่อมโยงและสร้างเครือข่ายและความร่วมมือทางธุรกิจต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการคู่ชุมชน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<u>ผลผลิต</u> ๑. ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ในการดำเนินธุรกิจคู่ชุมชน เป้าหมาย ๒๐ คน ๒. ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมร้อยละ ๘๐ <u>ผลลัพธ์</u> ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการร้อยละ ๘๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. จำนวนผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ในการดำเนินธุรกิจคู่ชุมชนไม่น้อยกว่า ๒๐ คน ๒. ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ๓. ร้อยละของผู้เข้าร่วมโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	พัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายให้เป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสีเขียวของภาคตะวันออก
๗. ระยะเวลา	๒๗๐ วัน
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ โดยเน้นส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการนักธุรกิจ และผู้ประกอบการในพื้นที่ บ่มเพาะทักษะการเป็นผู้ประกอบการที่ดีและการนำเสนอผลิตภัณฑ์ เพื่อให้สามารถต่อยอดไปสู่การพัฒนาสินค้า ผลิตภัณฑ์และบริการชุมชนให้มียอดขายหรือรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จำนวนรวมไม่น้อยกว่า ๒๐ คน รวมระยะเวลาการอบรมไม่น้อยกว่า ๒ วัน หรือ ๑๒ ชั่วโมง ประกอบด้วยหลักสูตรด้านต่าง ๆ ดังนี้ ๑. การเป็นผู้ประกอบการที่ดีคู่ชุมชน เช่น ทักษะที่จำเป็นสำหรับการเป็นผู้ประกอบการที่ดี

	เช่น ด้านการบริหารจัดการ การส่งมอบคุณค่าของสินค้า เป็นต้น ๒. การตลาดสำหรับผู้ประกอบการ เช่น การแนะนำช่องทางตลาด/การขายและการเลือกช่องทางการจัดจำหน่ายที่เหมาะสม เป็นต้น ๓. การวิเคราะห์ธุรกิจอย่างง่ายโดยใช้หลัก ๕W๑H เป็นเครื่องมือการตลาดอย่างง่ายที่จะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถเห็นถึงปัญหาตลอดจนแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในธุรกิจของตนได้ ๔. การนำเสนอสินค้าที่น่าสนใจ ผูกอบรมเทคนิคการนำเสนอสินค้าให้เป็นที่น่าสนใจในระยะเวลาสั้น โดยฝึกการนำเสนอจากผลิตภัณฑ์ของตนเอง ซึ่งกิจกรรมนี้อาจพิจารณาใช้เป็น ส่วนหนึ่งในการคัดเลือกผู้ประกอบการที่มีความโดดเด่นของจังหวัด เพื่อพิจารณาเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบ ภายใต้การดำเนินงานของกลุ่มจังหวัด (OSM) ต่อไป *** ทั้งนี้หลักสูตรอาจปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการในพื้นที่ ***
๙. งบประมาณ	๕๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

๔. โครงการยกระดับธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (OPOAI-C Next Steps)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (OPOAI-C Next Steps)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ภาคเกษตร นับเป็นภาคการผลิตที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ เนื่องจากเป็นแหล่งสร้างรายได้หลักของคนส่วนใหญ่ในประเทศและเป็นฐานในการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรม โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๘๐) ประเด็นการเกษตร ได้มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มผลิตภัณธ์ มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตร และผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร โดยให้ความสำคัญกับการยกระดับ ความสามารถในการแข่งขัน ควบคู่กับการสร้างความมั่นคงทางอาหารและสร้างรายได้ให้กับประเทศ โดยอาศัยจุดเด่นทั้งเอกลักษณ์และความโดดเด่นของสินค้าเกษตร รวมถึง การใช้ประโยชน์จากความหลากหลาย ทางชีวภาพของไทย พร้อมทั้งประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม และภูมิปัญญาในการพัฒนาและสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร ตลอดจนการบริหารจัดการระบบนิเวศตลอดห่วงโซ่การผลิต ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป การตลาด การบริโภค รวมถึงด้านโลจิสติกส์ และการเชื่อมโยงไปยังภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างการเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ และกระจายรายได้ให้กับภาคเกษตรของไทย สำหรับการเร่งยกระดับความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ในการบริหารจัดการ และเชื่อมโยงการผลิตตลอดห่วงโซ่สินค้าเกษตรไปถึงการแปรรูปและการตลาด รวมถึง การพัฒนาและเข้าถึงเทคโนโลยีเกษตรแปรรูป การพัฒนาผลิตภัณธ์ใหม่ ในช่วงที่ผ่านมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้มีการขับเคลื่อนและส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณธ์เกษตรแปรรูปจากกลุ่มเกษตรกร/กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตร/ ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูป ทั่วประเทศใน ๗๖ จังหวัด ภายใต้โครงการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro - Industrial Community : OPOAI - C) มาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีสินค้าเกษตรที่เข้าร่วมโครงการและได้รับการพัฒนาผ่านกระบวนการเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม รวมทั้งสิ้นไม่น้อย

	กว่า ๙๐๐ ผลิตภัณฑ์ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ผ่านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร ตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร ตลอดจน มีการสนับสนุนต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูง แต่ทั้งนี้ จากการสำรวจติดตามข้อมูลผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาจากโครงการดังกล่าว ณ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ (จาก ๑๙๒ ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔) พบว่า มีมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ อยู่ที่ ๑๐.๑๔ ล้านบาทต่อปี/๑.๖๘ ล้านบาทต่อเดือน โดยส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ ๙๖ จึงยังไม่สามารถจำหน่ายออกสู่ตลาดในเชิงธุรกิจได้ มีเพียงร้อยละ ๓.๓๕ ที่สามารถนำผลิตภัณฑ์จำหน่ายผ่านห้างสรรพสินค้า และในตลาดต่างประเทศเพียงบางส่วน ซึ่งสาเหตุหลักมาจากผู้ประกอบการเกษตรแปรรูปยังขาดทักษะการเป็นนักธุรกิจเกษตร และไม่สามารถต่อยอดธุรกิจ เพื่อขยายธุรกิจเตรียมความพร้อม สู่การเป็น Start Up หรือ SME ในอนาคตได้ จากข้อมูลดังกล่าว สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง จึงได้เล็งเห็นถึงแนวทางการส่งเสริมและการต่อยอดพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปให้สามารถขยายช่องทางการจำหน่าย เพื่อเพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาด จึงได้จัดทำโครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI - C NEXT STEPS) ด้วยการส่งเสริมและยกระดับผู้ประกอบการผ่านการนำองค์ความรู้ และแนวคิดการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรม รวมถึงการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจน ความคิดสร้างสรรค์ และการตลาดที่ทันสมัย มาต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิผลทางการเกษตร และสร้างรายได้ให้กับวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกร เพื่อส่งเสริม เศรษฐกิจระดับชุมชน ท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการแข่งขันและสามารถพึ่งพาตนเองได้ นำไปสู่การเป็นนักธุรกิจเกษตร/ผู้ประกอบการ Strat Up/ SMEs ต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสร้างเสริมองค์ความรู้และการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์และ/หรือฉลากสินค้าที่

	สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร ๒. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการที่ช่วยสร้างโอกาสทางธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูป ๓. เพื่อสร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจในการผลิต ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่มีผลิตภาพและสามารถนำไปสู่การจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ได้
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<u>ผลผลิต</u> - สมาชิกกลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน การเกษตร กลุ่มสหกรณ์การเกษตรที่เข้าร่วมโครงการ ได้รับองค์ความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร จำนวน ๒๕ ราย - เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์ และ/หรือฉลากสินค้า จำนวนไม่น้อยกว่า ไม่น้อยกว่า ๓ ผลิตภัณฑ์ <u>ผลลัพธ์</u> เกษตรกรที่ได้รับการพัฒนามีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. จำนวนสมาชิกกลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน การเกษตร กลุ่มสหกรณ์การเกษตรที่เข้าร่วมโครงการ ได้รับองค์ความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตรไม่น้อยกว่า ๒๕ ราย ๒. เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์ และ/หรือฉลากสินค้า จำนวนไม่น้อยกว่า ไม่น้อยกว่า ๓ ผลิตภัณฑ์ ๓. เกษตรกรที่ได้รับการพัฒนามีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	พัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายให้เป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสีเขียวของภาคตะวันออก
๗. ระยะเวลา	๑๒๐ วัน
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมอบรมเสริมสร้างองค์ความรู้เชิงปฏิบัติการ (Work shop) ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร ๒. กิจกรรมยกระดับเกษตรกรเป้าหมายด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบและทดสอบสอบผลิตภัณฑ์
๙. งบประมาณ	๑๗๙,๖๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

๕. โครงการจัดตั้งผู้ประกอบการจากช่างชุมชน

๑. ชื่อโครงการ	โครงการจัดตั้งผู้ประกอบการจากช่างชุมชน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	อุตสาหกรรมบริการ ถือได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก โดยข้อมูลจาก สสว. พบว่า ปี ๒๕๖๕ ประเทศไทยมีผู้ประกอบการ SME ในสาขาบริการจำนวน ๑.๒๗ ล้านราย กระจายอยู่ทุกจังหวัดทั่วประเทศ โดยส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการขนาด Micro คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๘๑ ทั้งนี้ ภาคบริการ ถือเป็นกลุ่มเศรษฐกิจฐานรากที่สำคัญ ในการช่วยให้เกิดการจ้างงาน และการกระจายรายได้ไปยังภูมิภาค ซึ่งจากความสำคัญดังกล่าว ทำให้กระทรวงอุตสาหกรรมได้ดำเนินงานเพื่อสร้างผู้ประกอบการใหม่อย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย ๓ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ ๑ Creative Idea to Business คือ ผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ ในการประกอบธุรกิจแต่ยังไม่ได้เริ่มต้นธุรกิจ เช่น ผู้ว่างงาน นักศึกษา หรือบุคคลทั่วไปที่สนใจดำเนินธุรกิจ กลุ่มที่ ๒ Professional Skill to Business คือ ผู้ที่มีทักษะวิชาชีพเฉพาะและต้องการประกอบธุรกิจเป็นของตนเอง เช่น นักบัญชี วิศวกร ช่างซ่อมสาขาต่าง ๆ และกลุ่มที่ ๓ คือ Innovation & Technology to Business คือผู้ประกอบการที่ต้องการเพิ่มมูลค่าและความน่าสนใจให้กับธุรกิจ สินค้า หรือบริการด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี ทั้งนี้ ในการวางแผนทางการพัฒนา กลุ่มเป้าหมายดังกล่าว กระทรวงอุตสาหกรรมได้กำหนดแนวทางอย่างครบวงจร ทั้งการสร้างแรงบันดาลใจ ให้เกิดไอเดียในการประกอบอาชีพอิสระ การสนับสนุนให้เกิดการวางแผนธุรกิจให้เกิดผู้ประกอบการที่มีทักษะและความสามารถสูง การพัฒนาทักษะฝีมือให้มีความพร้อมในการทำงานและปรับตัวให้ทันต่อเทคโนโลยีในปัจจุบัน การสร้างศักยภาพเพื่อให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนอย่างเหมาะสม และการพัฒนาศักยภาพของผู้ที่สนใจงานอิสระให้เกิดความยั่งยืน โดยเฉพาะในสาขาช่าง ซึ่งเป็นที่ต้องการในแทบจะทุก ๆ อุตสาหกรรม

	อาชีพช่าง เช่น ช่างแอร์ ช่างก่อสร้าง ช่างไฟฟ้า ช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ เป็นต้น เป็นหนึ่งในสาขาอาชีพการบริการในกลุ่ม Professional Skill to Business ที่มีศักยภาพ และมีจุดเด่นตรงที่สามารถประกอบธุรกิจได้ตลอดทั้งปี ด้วยอุปกรณจำนวนไม่มาก ดังนั้น เพื่อเป็นการยกระดับให้ผู้ประกอบการในกลุ่มอาชีพช่าง สามารถต่อยอดทักษะ ความเชี่ยวชาญเฉพาะตัว เพิ่มจุดเด่นและมูลค่าให้กับบริการ พร้อมทั้งสร้างความประทับใจให้แก่ผู้ว่าจ้าง กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด จึงได้บูรณาการร่วมกันในการดำเนินกิจกรรม “สร้างผู้ประกอบการจากทักษะอาชีพ” ภายใต้โครงการเร่งจัดตั้งและขยายธุรกิจของผู้ประกอบการอัจฉริยะ เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมผู้ที่กำลังเริ่มต้นธุรกิจและผู้ประกอบการที่กำลังมองหาโมเดลธุรกิจใหม่ในอาชีพช่าง ผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้ แนวความคิด และทัศนคติสำหรับการเป็นผู้ประกอบการอัจฉริยะยุคใหม่ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยเติมเต็มระบบนิเวศของผู้ประกอบการยุคใหม่ และขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบันได้
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อส่งเสริมและพัฒนากลุ่มเป้าหมายที่สนใจในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจให้มีแนวคิด (Mindset) ทักษะและองค์ความรู้การบริหารจัดการธุรกิจ พร้อมทั้งเร่งรัดให้สามารถเริ่มต้นดำเนินธุรกิจ จนสามารถจัดตั้งธุรกิจรูปแบบใหม่ ที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้นและอยู่รอดในสังคมได้อย่างยั่งยืน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการได้รับการพัฒนา ไม่น้อยกว่า ๓๐ คน ๒. ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถจัดทำ Business Model Canvas รายบุคคลได้
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้รับบริการที่ได้เข้ารับการฝึกอบรมมีองค์ความรู้เพิ่มขึ้น (Pre-test / Post-Test) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ๒. ผู้รับบริการที่ได้รับบริการสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	-
๗. ระยะเวลา	๖๐ วัน
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	การอบรมและถ่ายทอดประสบการณ์ สร้างทักษะ

	ให้ความรู้ และฝึกปฏิบัติการเป็นอาชีพช่างแบบมีอาชีพสำหรับกลุ่มเป้าหมาย จำนวนรวมไม่น้อยกว่า ๓๐ คน/จังหวัด รวมระยะเวลาการอบรมไม่น้อยกว่า ๒๔ ชั่วโมง หัวข้อที่ ๑ การเพิ่มองค์ความรู้ในการประกอบธุรกิจ ๑๒ ชั่วโมง - การปรับ Mindset สำหรับ การเป็นอาชีพช่างมีอาชีพ Personality & Communication Skills - การแนะนำแนวทางการทำธุรกิจในยุคปัจจุบัน และทักษะจำเป็นในการประกอบธุรกิจในยุคใหม่ และการเขียน Business Model Canvas รายบุคคล ประกอบด้วย ○ <u>การบริหารจัดการลูกค้า</u> เช่น การติดต่อและจัดทำฐานข้อมูลลูกค้า (Man) เป็นต้น ○ <u>การบริหารจัดการด้านการเงิน</u> เช่น การทำบัญชี การจัดการรายรับรายจ่าย การคำนวณต้นทุน การตั้งราคา และการเข้าถึงแหล่งทุนที่เหมาะสม (Money) เป็นต้น ○ <u>การบริหารจัดการด้านห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ของอาชีพช่าง</u> เช่น การจัดการเครื่องมือ/อุปกรณ์ (Machine) เป็นต้น ○ <u>การบริหารจัดการธุรกิจเบื้องต้น</u> เช่น การจดทะเบียนธุรกิจกับภาครัฐและสิทธิประโยชน์จากการจดทะเบียน และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการทำธุรกิจ (Management) เป็นต้น ○ <u>การบริหารจัดการด้านการตลาด</u> เช่น กลยุทธ์การตลาดดิจิทัล และการสื่อสารบนสื่อสังคมออนไลน์ เทคนิคการผลิตคอนเท้นต์ (Content) การลงโฆษณา ○ <u>การสร้างแบรนด์เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับบริการ (Marketing) โดยเครื่องมือ Lean Canvas หรือ Business Model Canvas รายบุคคล</u> เป็นต้น หัวข้อที่ ๒ เสริมประสิทธิภาพและต่อยอดทักษะอาชีพ ๑๒ ชั่วโมง - การเสริมประสิทธิภาพและต่อยอดทักษะอาชีพช่างแบบมีอาชีพ ประกอบด้วย การเสริมมาตรฐาน การให้บริการ ผ่านหลักบริหารจัดการ
--	---

	ความสัมพันธ์ลูกค้า ทบพวนทักษะที่จำเป็นสำหรับอาชีพช่าง - เทคนิคการคำนวณต้นทุน / การตั้งราคาสินค้าหรืองานบริการ - Workshop เทคนิคอาชีพช่าง - การแนะนำการสร้างโอกาสให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเข้าถึงแหล่งเงินทุนของทางภาครัฐ และเอกชน
๙. งบประมาณ	๑๕๖,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

๖. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพ การกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ตามแนวอุตสาหกรรม
วิธีใหม่ “เหมืองแร่ดีคู่ชุมชน” จังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพ การกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ ตามแนวอุตสาหกรรมวิธีใหม่ “เหมืองแร่ดีคู่ชุมชน” จังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เพื่อกำกับ ตรวจสอบ ดูแลการประกอบกิจการเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐาน รวมทั้งเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำผิดกฎหมายแร่ และลดปัญหาการคัดค้าน และร้องเรียนจากการประกอบกิจการเหมืองแร่ จึงได้มีการดำเนินโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ ตามแนวอุตสาหกรรมวิธีใหม่ “เหมืองแร่ดีคู่ชุมชน” จังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการกำกับดูแล ตรวจสอบ ป้องกันและแก้ไขผลกระทบจากการประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ และเป็นไปตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขการอนุญาต ตลอดจน ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ๒. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานประกอบกิจการได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ลดข้อขัดแย้งระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ๓. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนและผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแร่ และร่วมเป็นเครือข่ายเฝ้าระวังป้องปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับกฎหมายแร่
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	กิจกรรมที่ ๑ : การกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน และอื่น ๆ ตามกฎหมายแร่ จำนวน ๖๕ ครั้ง ดำเนินการแล้ว ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๘ จำนวน ๔๕ ครั้ง

	กิจกรรมที่ ๒ : การเดินทางไปเสริมสร้างองค์ความรู้และศักยภาพของเจ้าหน้าที่ ดำเนินการแล้ว ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๘ จำนวน ๑ ครั้ง กิจกรรมที่ ๓ : การจัดฝึกอบรมสัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๑ ครั้ง เป้าหมาย ๓๐ ราย ดำเนินการแล้ว ๑ ครั้ง ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจำนวน ๓๓ ราย เกินกว่าเป้าหมาย ๓ ราย
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	กิจกรรมที่ ๑ : การกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน และอื่น ๆ ตามกฎหมายแร่ จำนวน ๖๕ ครั้ง กิจกรรมที่ ๒ : การเดินทางไปเสริมสร้างองค์ความรู้และศักยภาพของเจ้าหน้าที่ จำนวน ๓ ครั้ง กิจกรรมที่ ๓ : การจัดฝึกอบรมสัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๑ ครั้ง เป้าหมาย ๓๐ ราย
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ เป้าหมาย การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๗ - กันยายน ๒๕๖๘
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	กิจกรรมที่ ๑ : การกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน และอื่น ๆ ตามกฎหมายแร่ กิจกรรมที่ ๒ : การเดินทางไปเสริมสร้างองค์ความรู้และศักยภาพของเจ้าหน้าที่ กิจกรรมที่ ๓ : การจัดฝึกอบรมสัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐
๙. งบประมาณ	๒๒๖,๐๒๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

๗. โครงการค่าใช้จ่ายในการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนเพื่อพัฒนาการประกอบการให้เป็นมิตรกับชุมชน
และสิ่งแวดล้อม จังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

๑. ชื่อโครงการ	โครงการค่าใช้จ่ายในการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนเพื่อพัฒนาการประกอบการให้เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม จังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการอนุญาต และกำกับดูแลการประกอบการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงจัดทำ “โครงการป้อมปราการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยแร่และรับฟังความคิดเห็นของชุมชนเพื่อพัฒนาการประกอบการให้เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม” เพื่อเป็นงบประมาณสำหรับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ในการขับเคลื่อนภารกิจส่งเสริมเชิงรุกในการกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ฯ และการจัดรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อสร้างความมีส่วนร่วมในการประกอบการเหมืองแร่ในพื้นที่จังหวัดทั่วประเทศที่มีการประกอบกิจการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อดำเนินการตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่มีจุดประสงค์ในการจัดให้มี การรับฟังความคิดเห็นของชุมชนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เพื่อให้หน่วยงานและชุมชนในพื้นที่ที่ขอประทานบัตร ได้รับทราบข้อมูลโครงการ การชี้แจง ข้อกฎหมาย และขั้นตอนต่างๆ ในการขอประทานบัตร พร้อมทั้งได้แสดงความคิดเห็น ข้อกังวล ข้อห่วงใย ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการขอประทานบัตร ๒. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ประกอบกิจการได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ลดปัญหาเรื่องร้องเรียน และการชุมนุมคัดค้านเกี่ยวกับการประกอบกิจการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน และลดข้อขัดแย้งระหว่างผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน

๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ลงพื้นที่รับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อสร้างความมีส่วนร่วมในการประกอบการเหมืองแร่ และการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายแร่ ทั้งก่อนหรือระหว่างการประกอบกิจการ จำนวน ๓ ครั้ง ดำเนินการแล้วจำนวน ๓ ครั้ง
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ลงพื้นที่รับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อสร้างความมีส่วนร่วมในการประกอบการเหมืองแร่ และการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายแร่ ทั้งก่อนหรือระหว่างการประกอบกิจการ จำนวน ๓ ครั้ง ดำเนินการแล้วจำนวน ๓ ครั้ง
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ <u>เป้าหมาย</u> การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๗ - กันยายน ๒๕๖๘
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	ลงพื้นที่รับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อสร้างความมีส่วนร่วมในการประกอบการเหมืองแร่ และการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายแร่ ทั้งก่อนหรือระหว่างการประกอบกิจการ จำนวน ๓ ครั้ง ดำเนินการแล้วจำนวน ๓ ครั้ง
๙. งบประมาณ	๗๘,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๖

	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของ กระทรวงอุตสาหกรรม	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของ สำนักงานปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม	แผนพัฒนาจังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดระยอง ปี ๒๕๖๘
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทย สู่อุตสาหกรรมยุคใหม่ ให้เติบโตอย่างยั่งยืน	บูรณาการและขับเคลื่อน การพัฒนาอุตสาหกรรมให้ เติบโตอย่างยั่งยืน	ประชามีสุข ท่องเที่ยวอนุรักษ์ เกษตรสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมเป็นมิตร สู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	พัฒนาอุตสาหกรรมด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ สร้างสรรค์ เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม มุ่งสู่เศรษฐกิจ ชั้นนำและอุตสาหกรรมเชิง นิเวศ
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	ส่งเสริมและพัฒนา ผู้ประกอบการและ ภาคอุตสาหกรรมให้ สามารถแข่งขันได้ใน ตลาดโลกด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม	การผลักดันนโยบายและ แผน ให้เกิดผลสัมฤทธิ์การ พัฒนาศักยภาพของธุรกิจ ในภาคอุตสาหกรรม	พัฒนาผลิภาพการผลิต คุณภาพสินค้า ผลิตภัณฑ์ และ บุคลากรด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ ด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน ควบคู่กับการพัฒนาไปสู่ เกษตรอุตสาหกรรม และการ ท่องเที่ยว	ยกระดับศักยภาพ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม กลุ่มเป้าหมาย
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	ขับเคลื่อนและพัฒนา ระบบนิเวศอุตสาหกรรม (Ecosystem) เพื่อ เปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรม ไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐	การผลักดันนโยบายและ แผน ให้เกิดผลสัมฤทธิ์การ พัฒนาศักยภาพของธุรกิจ ในภาคอุตสาหกรรม	พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว ให้สอดคล้องและทันต่อ สถานการณ์ เทคโนโลยี นวัตกรรม สังคม ชุมชน และ สิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน	พัฒนาปัจจัยแวดล้อมและ ข้อมูลเพื่อต่อการประกอบ ธุรกิจและการลงทุน ภาคอุตสาหกรรม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	ส่งเสริมการประกอบ กิจการอุตสาหกรรมตาม โมเดลเศรษฐกิจ BCG	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ด้วย BCG Mode	พัฒนาภาคอุตสาหกรรม เข้าสู่ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สนับสนุนการค้าและการที่มี ความรับผิดชอบต่อสังคม และ การสร้างนวัตกรรมอย่าง สร้างสรรค์ รองรับเขตพัฒนา พิเศษภาคตะวันออก	เสริมสร้างอุตสาหกรรมที่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและ รับผิดชอบต่อชุมชน/สังคม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔	การพัฒนาองค์กรสู่ องค์กรดิจิทัลเพื่อ ให้บริการอย่างมี ประสิทธิภาพ	การพัฒนาสมรรถนะ องค์กรเพื่อยกระดับการ ให้บริการให้มี ประสิทธิภาพ	ป้องกัน อนุรักษ์ ปั่นฟู บริหาร จัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณา การสู่ความสมดุลและยั่งยืน	ยกระดับศักยภาพ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม กลุ่มเป้าหมาย

**รายงานผลการประชุมโครงการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
และบูรณาการเชิงพื้นที่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘
วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘**

ณ ห้องประชุม ชั้น ๒ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

๑. หลักการและเหตุผลความจำเป็น

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางกรอบและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ มาตรา ๔ “มาตรา ๑๖ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการนั้น โดยจัดทำเป็นแผนห้าปี ซึ่งต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง และมติ ครม. เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการสนับสนุน พัฒนา และบูรณาการ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องสำหรับการจัดทำตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อประโยชน์ในการติดตาม ประเมินผล การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้หน่วยงานของรัฐปรับปรุงแผนระดับ ๓ ในความรับผิดชอบตามนี้ มติ ครม. เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๒ โดยให้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการ ปฏิบัติราชการของส่วนราชการ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน รวมทั้งประมาณการรายได้และรายจ่าย และทรัพยากรอื่นที่ต้องใช้

ดังนั้น กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้จัดทำกิจกรรมการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ เนื่องจากการจัดทำแผนระดับ ๓ ของหน่วยงาน เป็นเรื่องที่สำคัญในแต่ละองค์กร เพื่อให้หน่วยงานมีแผนและเป้าหมายการดำเนินงานทันต่อการเปลี่ยนแปลง ของกระแสโลก และหน่วยงานในสังกัดสามารถนำแผนใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินงานของหน่วยงาน ให้ สอดคล้องในทิศทางเดียวกัน นำไปสู่การกำหนดแผนงานที่ถูกต้อง รวมทั้งการกำหนดโครงการ/กิจกรรมที่ รองรับแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และหน่วยงานส่วนกลางให้ สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

๒. กลุ่มเป้าหมาย

- ๑) หน่วยงานในส่วนภูมิภาค ภายใต้กำกับดูแลของกระทรวงอุตสาหกรรม
- ๒) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

๓. ผู้เข้าร่วมประชุม ดังนี้

- หน่วยงานภาครัฐ	จำนวน ๒๐ คน
- หน่วยงานภาคเอกชน	จำนวน ๗ คน
- เจ้าหน้าที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง	จำนวน ๖ คน
ผู้เข้าร่วมประชุมรวมทั้งหมด	จำนวน ๓๐ คน

ผู้กล่าวเปิดการประชุม นายจตุพงษ์ แจ่มมุข วิศวกรชำนาญการพิเศษ ตัวแทนอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

วิทยากรโดย ดร.สุชาวดี เดชทองจันทร์ ลิขปนาคทอง

๔. งบประมาณ ๑๒,๐๐๐ บาท

๕. ผลที่ได้รับ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชน ร่วมทบทวนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ให้มีความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์กระทรวง/กรม/กลุ่มจังหวัด และสภาพแวดล้อมปัจจุบันที่สามารถนำไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดได้ โดยทุกภาคส่วนร่วมการวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในพื้นที่ ทิศทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมในทุกมิติ ประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอก วิเคราะห์ SWOT ของหน่วยงาน ให้สอดคล้องบริบทของจังหวัดระยอง ทำให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางกรอบการดำเนินงาน และกำกับติดตามการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ บรรลุเป้าหมาย และเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อไป

ทางกลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม ระดับจังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ (Focus group) ซึ่งเป็นการร่วมกันระดมความคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานภาคเอกชน เพื่อหาข้อสรุปมาจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อผลักดันแผนปฏิบัติการของกระทรวงอุตสาหกรรมและสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๖๖๘ ไปสู่การปฏิบัติ เพื่อพัฒนานโยบาย และยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและสภาพแวดล้อมใหม่ที่สามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม และเพื่อให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง มีกรอบการดำเนินงาน ในการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด นำไปใช้เป็นกรอบในการจัดทำคำของบประมาณ และการดำเนินงาน โดยมีกิจกรรม ดังนี้

๑. แนะนำให้ทราบถึงขั้นตอนกระบวนการวางแผนเพื่อนำไปสู่แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

๒. วิเคราะห์ยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๑ เพื่อนำไปการกำหนดทิศทางและเป้าหมายที่ต้องการ ร่วมกันคัดเลือกหมวดหมู่ที่จะพัฒนาอุตสาหกรรม โดยคัดเลือกหมวดหมู่การพัฒนา ๔ มิติ จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จำนวน ๔ หมวดหมู่ ได้แก่

๒.๑.๑ สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค ได้แก่ การได้รับการคุ้มครองทางสังคมเพียงพอ

๒.๑.๒ ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ ได้แก่ ภาครัฐมีสมรรถนะสูง

๒.๑.๓ วิถีชีวิตที่ยั่งยืน ได้แก่ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๒.๑.๔ เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ประสิทธิภาพ การลงทุนและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

ซึ่งทั้ง ๔ หมวดหมู่ที่คัดเลือกมานั้นจะนำไปสู่การเชื่อมโยงสู่แผนปฏิบัติการและงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

๒.๒ วิเคราะห์ SWOT เพื่อนำสู่ประเด็นการหาปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน ในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและแก้ไขปัญหาให้ตรงกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งรายละเอียดที่ได้มา มีดังนี้

จุดแข็ง Strengths (S)

๑. เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญจากมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวของประชากรอยู่ลำดับที่ ๑ ของประเทศ สามารถสร้างศักยภาพโดยรวมของประเทศและขีดความสามารถการแข่งขันที่ดีของจังหวัดและของประเทศ
๒. เป็นฐานอุตสาหกรรมปิโตรเคมีที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ
๓. เป็นฐานอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศ เช่น (S – Curve และ New S - Curve)
๔. เป็นศูนย์กลางด้านการคมนาคมขนส่งของภาคตะวันออก
๕. เป็นแหล่งผลิตอาหารทะเลทั้งสดและแปรรูปทั้งเพื่อการบริโภคภายในและส่งออก
๖. มีศักยภาพและความพร้อมทางการท่องเที่ยวสูง

จุดอ่อน Weaknesses (W)

๑. การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมก่อให้เกิดด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการที่เหมาะสม โดยเฉพาะมลพิษจากอุตสาหกรรมขยะ กากของเสีย น้ำเสีย สุขภาพ เป็นต้น
๒. ในภาคของการศึกษาในสายอาชีพ ผลิตนักศึกษาไม่เพียงพอต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรม
๓. การเคลื่อนย้ายแรงงานเป็นจำนวนมาก (ประชากรแฝง)
๔. ค่าครองชีพสูงและการกระจายรายได้ค่อนข้างต่ำ
๕. ขาดกลไกที่สร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้ประกอบการรายย่อย

โอกาส Opportunities (O)

๑. มีความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ทันสมัยด้านการผลิตในภาคอุตสาหกรรม
๒. มีนโยบายรัฐบาลสนับสนุนการลงทุนของต่างชาติหรือผู้ประกอบการในประเทศในภาคอุตสาหกรรม
๓. รัฐบาลกำหนดเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ ตามโครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ทำให้รัฐบาลสนับสนุนด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ เครือข่ายการคมนาคมเชื่อมโยงในพื้นที่ต่างๆ เช่น มอเตอร์เวย์ ส่งผลให้การขนส่งสินค้า รวดเร็วมากขึ้น
๔. รัฐบาลพัฒนาท่าเรือน้ำลึก และสนามบินอู่ตะเภา รถไฟความเร็วสูง ทำให้เพิ่มขีดความสามารถขนส่งสินค้า
๖. เป็นพื้นที่การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

อุปสรรค Threats (T)

๑. ระเบียบกฎหมายขาดความยืดหยุ่นไม่เอื้ออำนวยให้เกิดการแข่งขันอย่างเสรี
๒. ประเทศไทยขาดเสถียรภาพทางการเมือง ทำให้นักลงทุนขาดความเชื่อมั่น
๓. ศักยภาพการแข่งขันของประเทศเพื่อนบ้านในภาคอุตสาหกรรมสูงขึ้น
๔. โครงสร้างประชากรที่มีวัยผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ในขณะเดียวกันที่ประภววัยเด็กและวัยทำงานลดลง
๕. การแพร่เชื้อของ Covid – ๑๙

ภาพกิจกรรมจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม ระดับจังหวัดระยอง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ (Focus group)
วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘
ณ ห้องประชุม ชั้น ๒ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

ภาพกิจกรรมจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม ระดับจังหวัดระยอง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ (Focus group)
วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘
ณ ห้องประชุม ชั้น ๒ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

ภาพกิจกรรมจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม ระดับจังหวัดระยอง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ (Focus group)
วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘
ณ ห้องประชุม ชั้น ๒ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง
140/20 ถนนสุขุมวิท ตำบลเนินพระ
อำเภอเมือง จังหวัดระยอง
โทรศัพท์ 0 3301 2640
โทรสาร 0 3861 2038

E-mail : saraban_rayong@industry.go.th